

SVĒTDIENAS VĒSTIS

OGRES TRĪSVIENĪBAS BAPTISTU DRAUDZES LAIKRAKSTS

2019/06-07(121)

Saimnieks mājās un draudzē

Ar Māri Gaili sarunājās Inga Plūmīte | 4. lpp

Brīnums

*Dieva pārsteidzošie brīnumi un žēlastība
augšamcēla mūsu dēlu no nāves. Jāņa Biķa liecība | 12. lpp*

Starpkonfesionālā bērnu vasaras Bībeles skola - VBS
"IEDRAUDZĒJIES AR DIEVU"

(SVĒTDIENAS SKOLAS IETVAROS)

24. - 28. jūnijs

LATVIEŠU VALODĀ AR TULKOJUMU KRIEVISKI

BĒRNI: 8 - 12 gadi; no 10:00 līdz 15:00

PUSAUDŽI: 13 - 17 gadi; no 16:30 līdz 19:00

Kopā spēlēsīm spēles, klausīsimies aizraujošus Bībeles stāstus, darbosimies radoši, muzicēsīm, būs arī uzkodas!

VIDUS PROSP. 15, OGRE

Rīko: Ogres kristīgās draudzes

Kontakt. tālr. 22100717

IEEJA
BEZ MAKSAS

BAZNĪCAS NAKTS VAI DIENA?

"Bet notika tanīs dienās, ka Viņš aizgāja uz kalnu Dievu lūgt; un Viņš pavadīja visu nakti Dieva lūgšanā. Un, kad gaisma ausa, tad Viņš sasauca Savus mācekļus un izredzēja no tiem divpadsmit, kurus Viņš nosauca par apustuļiem"
(Lūkas 6:12-13)

Bībelē ir vairāki notikumi, kas ir notikuši tieši naktī. Piemēram, Jēzus regulāri gāja pavadīt nakti lūgšanā. Pēc kādas no tādām reizēm viņš izvēlējās 12 apustuļus, kuriem pateicoties kristīgā vēsts ir nonākusi līdz mums. Tāpat naktī Jēzus cīnījās lūgšanā Ģezemanes dārzā, tikās ar Nikodēmu, gāja pa ūdens virsu. Izraēla tautas ciltstēvs Jēkabs cīnījās visu nakti ar Dieva eņģeli, lai saņemtu svētību. Naktī Dievs Izraēla tautu izveda no Ēģiptes un vadīja ar uguns stabu. Naktī nāca pasaulē Dieva Dēls. Lai arī nakts mums saistās ar tumsu, tomēr daudzas gaišas lietas ir notikušas tieši naktī!

Bet, kas ir "Baznīcu Nakts"? Vai tas ir kaut kas negatīvs? Vai tas ir laiks "ēverģēlībām" baznīcā? Varbūt baznīca tad pārvēršas par izklaides vietu, un nonāk konfliktā pati ar sevi? Baznīcai taču ir jāsludina nopietna vēsts, nevis jātaisa izklaides pasākumi! Jā, daļa patiesības tur var būt. Baznīca tiešām var kļūt par izklaides interešu klubu, kurā satiekas tikai draugi un draudzīgi papļāpā, savās sarunās atstājot Dievu aiz durvīm. Piemēram, ASV ir draudzes, kurās dievkalpojumi notiek, sēžot uz dīvāniem, un sprediķi nav garāki par 15 minūtēm. Taču "Baznīcu Nakts" nav draudžu ikdiena. Tas ir ekskluzīvs pasākums un izņēmums! Tas ir īpašs brīdis, kad ikviens interesents var atnākt ciemos pie draudzes uz tās garīgajām "mājām". Jā, tieši mājīgums un viesmīlība ir tā, kas raksturo "Baznīcu Nakti", un tas ir veids, kā iepazīt baznīcu it kā no "sētas puses".

Pēc kristietības institucionalizēšanas imperatora Konstantīna laikā 4. gadsimtā, baznīcas ēka tika

padarīta par "svētu templi", kurā dievnams tika pielīdzināts Vecās Derības tempļa sakrālismam un dievišķots. Tika izveidota ekskluzīva priesterība, kur kalpotāji tika padarīti "svētāki" par vienkāršiem ļaudīm. Baznīca kļuva par institūciju, kas valda, nevis kalpo cilvēkiem. Viduslaiku baznīcas bija tik zemā morālā līmenī, ka sāka cilvēkiem grēku piedošanu pārdot par naudu (indulgences). Lai arī reformācija ienesa pilnīgi jaunas vēsmas draudzēs, tā tomēr pilnībā nereformēja ideju par baznīcu ēku sakrālismu. Rietumeiropā šīs ēkas pat tiek sauktas par sakrālo mantojumu, taču realitāte ir tāda, ka daudzas no tām šobrīd ir tukšas vai arī ir pārveidotas par bāriem un mošejām. Ir tikušas pārmantotas sakrālas ēkas, bet diemžēl ne sakrāla ticība. Baznīca nav ēka, bet tās cilvēki. Ir labi ieguldīt ēkās, taču svarīgāk ir ieguldīt cilvēkos! Ja "Baznīcu Nakts" tiek rīkota, lai izceltu kādu baznīcas ēku, tad tam ir maza nozīme! Bet, ja "Baznīcu Nakts" tiek organizēta cilvēkiem un ticības iedvesmošanai, tad ļoti žēl, ka tāds pasākums ir tikai vienreiz gadā!

Meklēsim svētumu nevis materiālās lietās, bet Jēzū Kristū. Tikai Viņš ir bijis Svēts Tempļis, kurš tika noplēsts, bet trijās dienās atkal uzcelts! Lūgšim, lai Viņš caur Svēto Garu iemājo arī mūsu miesas templī, lai arī mēs savā nāves stundā varētu līdz ar Viņi augšāmcelties Mūžīgai Dzīvībai!

*Ogres Trīsvienības baptistu draudzes mācītājs
Dainis Pandars*

SAIMNIEKS MĀJĀS UN DRAUDZĒ

Intervija ar ilgadēju draudzes padomes locekli Māri Gaili

Vai Tu atceries pirmo reizi, kad dzirdēji kaut ko par Dievu?

- Tā spilgti neatceros, bet zinu, ka bērnībā. Aglonas katedrāle. Augusts. Cilvēku pūļi. Latgalē dzīvoja tante Monika, vecamtēvam māsa, ļoti ticīga katoliete. Skolā es jau gāju. Viņa "aizvilka" mūs uz turieni. Ko es atceros? To, ka cilvēki visi tādi stipri lielāki augumā par mani, es tāds mazs "knariņš". Kaut kur gājām iekšā, riņķī – tad ceļos jākrīt, tad jāceļas augšā. Es sapratu – uz baznīcu, Dievs, bet tāda saprašana, ka ar Dievu var veidot attiecības, man nebija. Vēlāk, kad bijām jau tīņi, mamma mūs abus ar māsu, kura ir gadu jaunāka par mani, veda uz Rīgu, uz Sarkandaugavas baznīcu, uz iesvētības mācībām. Mācījāmies "pātarus", Tēvreizi, Ticības apliecību. Bet man nebija tāda "sajēga", ka tas ir kaut kas īpašs. Ja mamma teica, ka vajaga, tad vajaga! Mamma ir jāklausa! Tagad es saprotu, "paritnot" atpakaļ visus notikumus, gan dienests Padomju armijā, gan pēc tam visi pārmaiņu laiki, kā es tiem gāju cauri, tad, zināmā mērā, varu teikt, ka man visu laiku bija tāda kā "lūgšanu aizmugure", tāda sajūta, ka Kāds garīgi par mani iestājas un Kāds mani sargā. Kāds izveda mani cauri dažādām situācijām bez traģēdijām, bez lieliem zaudējumiem, bez kādām īpašām sāpēm sirdī un ievainojumiem. To es tagad saprotu, paskatoties atpakaļ. Kā mēs vispār dzīvi palikām un ko tikai mēs nedarījām, kad bijām jauni un "stulbi".

Bērnībā kā zīdāinis biju arī kristīts. Manas mammas dievbijība, kura nebūt nebija pilnīga, tomēr mani pasargāja ne vienu reizi vien.

Kādas ir Tavas pirmās bērnības atmiņas?

- Vasarās mamma mūs abus ar māsu bieži veda uz Jūrmalu, tad cēlāmies agri, jau ap 5-6 no rīta. Braucieni uz laukiem, uz Latgali bija tādi, kas paliek atmiņā. Mācījās Ogres Kalna skolā. Tur

ziemā varēja no augšas "šļūkt" uz somas lejā. Tādā veidā parasti sezonā divas somas "aizgāja". Ar māsu kopā paši mācījāmies makšķerēt, braucām ar riteņiem. Bērnības atmiņas visādā ziņā ir tādas pozitīvas. Atceros - siltumnīca, dārzs, plūmes, tomāti savi, gurķi. Ziemā sniegs līdz jostas vietai. Ar sniega lāpstu no tā griezām klucīšus, vedām tos ar ragavām un taisījām sniega cietoksni. Vakarā aplej ar ūdeni un viss sasalst. Nākošajā dienā būvē tālāk. Vienu gadu mums bija divu stāvu cietoksnis ar dēļiem pa vidu. Tur pat varēja "uzlīst" augšā. Visādā ziņā, man bija priecīga, laimīga bērnība.

Nedaudz negatīva pieredze ir tas, ka es tēvu īsti neatceros. Viņš aizgāja no ģimenes, kad es vēl skolā nemācījos. Arī skandāli daži. Viens no lielākajiem skandāliem bija tad, kad tēvs gāja prom. Vai nu mamma, vai vecāmamma, lai tēvs neaizietu, aizslēdza durvis. Viņš attaisīja logu, izkāpa pa to un aizgāja. Visādā ziņā neko pozitīvu man par viņu neviens nestāstīja. Tikai to, ka viņš ir tas sliktais, jo pameta mūs. Bērnībā tā īsti nesajutu lielu vajadzību pēc tēva. Tikai tad, kad jau tīnis biju, radās doma, ka kaut kas trūkst. Un jau toreiz apņēmos, ka maniem bērniem noteikti būs tētis. Lai gan liela saprašana par to, kas ir tētis un ko no viņa vajadzētu sagaidīt man nebija. Man bija jauka, interesanta bērnība, pārsvarā sieviešu sabiedrībā – vecāmāte, mamma, māsa. Krusttēvs, mammas brālēns laukos, bija vienīgais vīrietis manā bērnībā. Savukārt, vekaistēvs tikai šad un tad atbrauca pa vasarām no Sibīrijas, kur viņš dzīvoja. Vēl mācījās pamatskolā, kad vekaistēvs atgriezās pie mums pavisam, tad mēs abi remontējām mājas otro stāvu.

Kur un kā pagāja Tava bērnība?

- Ogrē, Jaunogrē un vasarās mēnesis vai pat divi Latgalē, Višķu pagastā.

Māris Gailis ar sievu Nitu un bērniem Lauru, Baibu un Gati (no kreisās). Foto: No personīgā arhīva

Kas Tev, mazam esot, visvairāk sagādāja prieku?

- Kad krusttēvs, atbraucis ciemos, vizināja mūs ar mašīnu.

Un kas bija Tavas lielākās nedienas?

- Man ļoti nepatika strīdi un skandalēšana.

Kāds Tu biji skolas laikā?

- Mierīgs, paklausīgs, kārtīgs un kā pamatskolas raksturojumā rakstīts – slinks. Acīmredzot, skolotāji gaidīja no manis kaut ko vairāk, nekā es darīju, savukārt, man nebija īpašas motivācijas piepūlēties. Skolā šad un tad dziedāju korī. Man vajadzēja spēlēt akordeonu. Lai gan tas nebija man īsti sirdī, es tomēr to darīju, jo mamma lika.

Kuri bija Tavi mīļākie mācību priekšmeti? Kāpēc?

- Nebija neviena. Vislabāk laikam patika

pasauls vēsture, jo to pasniedza tāda interesanta skolotāja, ka atmiņā palika kādi spilgti momenti. Kādā 7. klasē man bija zināmas problēmas ar algebru un ģeometriju, ko pasniedza vecais skolotājs Hermanis. Tad vecaistēvs, kurš arī pats bija bijis skolotājs savā laikā, izskaidroja un palīdzēja man visu saprast. Matemātikas stundās es klasē sēdēju 1. rindā. Un skolotājs lika man vieniniekus par priekšā teikšanu. Tad man tie vieninieki bija jāiet labot, no rīta pusstundu pirms stundu sākuma.

Kā Tu izvēlējies, ko darīt pēc pamatskolas? Kāda bija Tava motivācija?

- Īsti nezinu. Kaimiņos dzīvoja tāda Lijas tante. Viņas dēls Juris strādāja kombinātā (Ogres Vērpšanas un trikotāžas kombināts – OVTRA, aut.) elektromotoru cehā. Viņš paņēma mani līdz "ekskursijā". Aizgāju arī uz "profeni", kas kombinātam mācīja strādniekus. Paskatījos, painteresējos. Likās – tepat blakus, kombināts liels, darīt būs ko.

Armijas gaitās. Foto: No personīgā arhīva

Kāda izveidojās tava dzīve pēc profesijas iegūšanas?

- Dažus mēnešus pēc skolas beigšanas pastrādāju kombinātā. Un 1988. gada novembrī vai decembrī jau "gāju krievos" (t.i., padomju armijā, aut.). Varēju atgriezties strādāt kombinātā arī pēc armijas, bet gaisā jau virmoja tā Brīvības sajūta, tā Atmosfēras sajūta, un ļoti gribējās pienest savu, praktisku ieguldījumu Latvijas atbrīvošanā.

Kas ir Tava ģimene šodien?

- Man ir sieva Nita un mūsu trīs bērni – Gatis, Laura un Baiba. Vēl tajā pašā mājā, kur mēs dzīvojam, tikai 2. stāvā, dzīvo arī mana māsa Inga un viņas dēls Lauris. Un pēdējā gada laikā mums ir arī meitai vīrs – mūsu znots Lūkass. Mūsu ģimene paplašinās. Šobrīd "tapšanas procesā" ir arī mūsu pirmais mazbērns. Šī ir mana ģimene tiešā nozīmē, bet paplašinātā nozīmē tā ir Ogres Trīsvienības baptistu draudze.

Kas ir vai ir bijuši Tavi lielākie prieki un raizes, esot vīram un tētim?

- Lielākie prieki ir par bērniem. Par viņu priekiem un sasniegumiem. Zināmā veidā arī raizes. Par to, lai izaug kārtīgi cilvēki. Un vislielākais prieks ir tas, ka mēs spējam saglābt mūsu ģimeni. 2007. gada pavasarī, atgriežoties no Misijas Irākā, kur biju pavadījis 6 mēnešus, mēs sākām savu ģimeni "būvēt" no jauna. Tas, ko es sajūtu un saprotu, ir tā, ka atgriežoties pie Dieva, tev ir saprašana, gudrība un tu spēj visu taisīt no jauna – ģimeni veidot uz ĪSTA pamata, nevis uz pasaulīgiem jēdzieniem, saprašanām kā līdz šim. Tu spēj tikt vaļā no atkarībām, tu spēj mainīt savus uzskatus un domas pēc Dieva principiem. Un vēl joprojām mūsu ģimenē viss notiek, viss mainās, viss uzlabojas.

Kā Tu sastapies ar Dievu?

- Sastapos? Tad, kad es Viņu reāli sāku meklēt. Kad reāli sāku aizdomāties par to: kur es esmu? kas es esmu? kāpēc es esmu? kas mani te ir licis? Tas bija Misijas laikā Irākā. Kad tu tādā vienkāršā "čiliņā" aizbrauc, bet reāli sastopies ar nāves klātbūtni, tad tu esi spiests sākt domāt. Toreiz uz Ziemassvētku laiku mūsējie "uzrāvās" uz mīnas, un gāja bojā divi karavīri – šoferis un ložmetējnieks. Tanī brīdī, kad mēs viņus gatavojam sūtīšanai uz Latviju - dakters diktē nāves cēloņus, kāds pieraksta, kad cenšamies viņus apkopt un pienācīgi saģērbt, tad tu tur esi un domā: "Bāc! Vakar kopā sporta zālē bijām. Vakar viņi bija blakus, un šodien jau viņi ir saldētavā!" Tad tu sāk domāt un aizdomāts, sāk meklēt atbildes uz jautājumiem. Manā skatījumā, katram dzīvī pieņāk tas brīdis, kad tu sāk domāt par tādām lietām. Un kā par brīnumu, man sieva lielajā mugursomā bija ielikusi līdzī Bībeli. Man vēl tagad Tā mājās plauktā stāv. Tad es paņēmu šo Bībeli un sāku kā grāmatu lasīt – no viena vāka līdz otram. Protams nepatika man tās radu rakstu nodaļas. Tomēr

Bībele man deva saprašanu par to, kas ir grēks? Kāda ir grēka cena? Grēks. Grēka cena. Izpirkums. Cita nāve par tavu grēku. Upurēšanas jēdziens Vecajā Derībā. Par to, ka grēka cena, grēka alga ir nāve – vai nu tu mirsti, vai arī kāds cits mirst tavā vietā. Lasot un lūdzot, miers atnāca, saprašana mainījās, pieeja dažādiem jautājumiem mainījās. Protams ne uzreiz, bet tas bija pats sākums – sastapšanās ar Dievu, ar Viņa Svēto Garu.

Kā Tu nokļuvi Ogres Trīsvienības baptistu draudzē?

- Elmāru Pļaviņu (Latvijas armijas virskapelāns, bijušais OTBD mācītājs, aut.) kā "čomu" zināju jau iepriekš, vēl no zemessardzes laikiem pirms Misijas. Kamēr biju misijā mana sieviņa nokristījās šajā draudzē. Atgriezies no Irākas, pievienojos viņai.

Kādu Tu redzi mūsu draudzi šodien? Un kādu Tu gribētu to redzēt nākotnē?

- Ja tā īsi varētu teikt – dzīva draudze. Kāpēc dzīva? Ir cilvēki, kas aiziet uz citurieni vai mūžībā, bet visu laiku ir arī jauni. Nāk jauni cilvēki. Dzimst bērni. Viss visu laiku notiek. Protams, ir dažādas nianšes. Gribētos vairāk lūgšanas, vairāk patiesu un visu gribētu sadraudzību, Gribētos, ka neviens uz otru netur ļaunu prātu. Mēs visi gan esam dažādi cilvēki bet es domāju, ja mēs nevaram būt atklāti viens pret otru vai vismaz atvērti – tā ka varam izrunāties, uzticēties viens otram, tad tas īsti kaut kā nestrādā, tad tā nav tāda patiesā Dieva ģimene, kādai draudzei vajadzētu būt. Ir jau tas cilvēciskais faktors, ka cits ir uz iekšu vērst, cits uz āru, cits aktīvāks, cits mierīgāks. Ja mēs katrs varētu būt atvērtāks, būt vairāk spējīgs iepazīt un mīlēt viens otru! Pieķeru sevi pie domas, ka uzskati ar gadiem mainās un pieeja daudziem jautājumiem arī mainās. Kādreiz savās domās nosodīju to, kurš nav "tik labs" kā es. Tagad saprotu, ka mēs visi esam tādi paši cilvēki.

Man nav jāmīl tas, ko otrs dara, vai jāpieņem tas, kā viņš izskatās, bet tīri iekšēji viņš ir tāds pats Dieva radīts cilvēks kā es. Mēs visi esam vienādi, arī tie, kas brauc ar lieliem džīpiem vai dzīvo villās. Varbūt tādām pat ir iespēja ātrāk aizdomāties un saprast, ka īstenībā viņš ir ļoti vienkāršs savā bagātībā dzīvojot. Tās ir tādas lietas, kuras tu redzi, jūti un saproti tad, kad tu vairāk iepazīsti Dievu. Kad tu saproti, kas tas ir - Dieva mīlestība. Lai gan īsti to, KĀDA tā ir, pat nevar aptvert? Tu tikai spēj mazliet tai "pieskarties", līdzīgi kā tumsā, ja ir kāda liela lieta, tu to vari "apčamdīt", bet tu īsti nezini, kāda tā izskatās? Tā apmēram varētu raksturot Dieva mīlestību pret mums. Mēs tikai sajūtam to, kas atnāk līdz mums, bet patiesībā mēs to nevar īsti ne aptvert, ne iztēloties. Tādā ziņā es domāju, ka ir kur augt un ir kur tiekties, bet es domāju, ka mēs kā draudze esam uz pareizā ceļa. Ir, protams, dažādas nianšes – ne visiem viss patīk, ne visi visu atbalsta, bet svarīgākais, manā skatījumā, ir saņemt Dieva vadību. Īpaši galvenajam garīdzniekam. Lai saprastu virzienu, uz kuru draudzi "stūrēt". Kas viņam var dot šo pareizo virzienu? Tikai Dieva Gars. Kas var Dievam palīdzēt? Mēs ar savām lūgšanām, ar atbalstu, ar iestāšanos par viņu, par viņa ģimeni, par viņa namu, par visu pārējo. Tādā veidā, viens otru stiprinot, mēs varam augt.

Tu jau vairākus gadus esi draudzes padomes loceklis un vismaz 2-3 gadus arī draudzes saimnieks, kas Tevi iepriecina šajā kalpošanā un kas apbēdina?

- Padomes loceklis – jā! Tā ir mana kalpošana draudzes labā, ļaujot Dievam lietot mani, manas zināšanas un pieredzi. Ja es esmu spējīgs Dieva valstībā kaut ko darīt, kaut kādu ieguldījumu nest arī caur draudzes padomi, tad es uzskatu to par labu esam.

Ja mēs runājam par draudzes saimnieku, tad es sevi vairāk redzu kā palīgstrādnieku. Jo saimnieks

ir tas, kas pārzina visu, zina visu, kontrolē visu, uztur visu. Es daru saimnieciskā ziņā to, ko es spēju izdarīt. Ļoti daudzus saimnieciskos darbus vada un organizē Jānis Grīnbergs – draudzes priekšnieks - pats. Es īsti sevi par draudzes saimnieku neuzskatu. Vairāk jūtos kā izpildītājs, kā atbalsta personāls – saremontēju zāles pļāvēju, sagādāju tam benzīnu, sarunāju kādu, kurš zāli ap baznīcu nopļaus. Ja neviena nav, pļauju pats. Apmainu lampiņas, slēdzenes. Pielieku pakaramos utt. Līdzīgi kā organizē militāras operācijas (sagatavošanās posms, pati operācija un pēcdarbs) nesen kopīgiem spēkiem noorganizējām operatīvu atslēgu maiņu baznīcā.

Visvairāk mani iepriecina pozitīvs rezultāts, labi darba augļi. Sarūgtina visvairāk laikam tas, ka īsti nespēju saplānot savu laiku. Gribās jau vairāk izdarīt draudzē – tur vajadzētu to nomainīt, vajadzētu vēl šito izdarīt, piemēram, mazajā zālē lampas pret LED lampām nomainīt – būtu gaišāk un ekonomiskāk. Sarūgtina tas, ka iespējams neesmu salicis pareizi savas prioritātes. Mana laika jautājumā ir daudz konkurences – maizes darbs, t.i, iztikas avots, šad un tad HOPENā kaut kas ir jāpiepalīdz, vēl rūpes par privātmāju un mūsu piemājas saimniecību u.c.

Ar ko Tu šobrīd nodarbojies?

- Strādāju Gaisa spēku aviācijas bāzē Lielvārdē. Esmu atvaļināts karavīrs. Atvaļināts rezervē no 2011. gada. Bet strādāju kā civilais darbinieks štata vietā Fiziskās drošības daļā.

Ko Tev patīk darīt tad, kad vari atļauties nestrādāt?

- Pēdējā laikā ir iepaticies ceļot. Vai nu divatā ar sievu, vai kopā ar visu ģimeni. Šogad visi plānojam aizbraukt uz Norvēģiju. Pagājušajā gadā Norvēģijā bijām divatā. Mums bija tāds izmēģinājuma, brīvā stila brauciens. Kraiserlī

divas sēdvietas, pārējo "beņķu" nav, ir madracītis kā gulta un mantas.

Ko Tev personīgi nozīmē ticība uz Jēzu Kristu?

- Attiecības ar Kristu, pirmām kārtām. Atbalsts, klātbūtne, paļaušanās, uzticēšanās, paklausība, pastāvīgas, nebeidzamas pārmaiņas. Ja tu spēj sadzirdēt, paklausīt un būt attiecībās, tad tu mainies.

Vai savā dzīvē esi piedzīvojis kādus Dieva brīnumus, īpaši atbildētas lūgšanas?

- Īstenībā esmu sapratis, ka vajadzētu kaut kur pierakstīt gan atbildētas lūgšanas, gan Dieva vadību. Jo ir daudz un dažādas situācijas varbūt ne pārāk lielas, varbūt nedaudz ikdienišķas, kur esi sajutis Dieva vadību vai pieskārienu, vai Dievs tevi attur no kaut kādām lietām, bet ar laiku tas viss aizmirstas. Tev paliek pārliecība, tev paliek ticība, stiprinās kaut kas tevī, bet nianses vairs nevar atcerēties. Spilgtākais varbūt varētu būt tas, kā es atmetu pīpēšanu. Tas ir tas, ko tiešām atceros. Šad un tad ir sanācis kādam arī par to liecināt. Īsti neatminos, kā es tiku no alkohola vaļā, bet tas kaut kā lēnām no manas dzīves pazuda. Bet no pīpēšanas es vaļā netiku – gadu vai pat ilgāk vēl pēc kristībām es "pa kluso" pīpēju. Dziedāju draudzes ansamblī un pirms dziedāšanas pakošļāju košļēnīti, lai nejūt baigi, ka tikko esmu pīpējis. Bija tādi cīpari. Bet neatceros, kurā gadā bija tās svētīšanās sapulces, kad pie mums sludināja draudzes "Vārda Spēks" mācītājs Agris Ginko. Toreiz viņš sludināja vēsti par to, ka Tas, kas ir tevī, ir stiprāks par to, kas ir pasaulē. Par to, ka tu esi brīvs cilvēks, ka tu vari pieņemt lēmumu. Tu vari, kādas lietas darīt vai vari nedarīt. Ja tu esi Kristū, tad Tas, kas ir tevī, ir stiprāks par visu, kas ir apkārt. Es jau kādus 25 gadus biju savā dzīvē nopīpējis, un man bija tā sajūta, ka es vairs pat neesmu spējīgs atnest. Ka nav pat jēgas to mēģināt. Es zināju, ka man

nepietiks spēka, un es tāpat atsākšu pīpēt. Es neredzēju sevī spēku, iespēju atnest. Redzēju, kā citi mēģina, bet pēc pusgada, cits pēc gada sāk atkal pīpēt. Sapratu, ka man nav nekādas izredzes. Bet pēc šīs svētrunas, par to, ka manī īstenībā iekšā ir SPĒKS, kas ir stiprāks par manu atkarību, ka es esmu neatkarīgs un brīvs, ka Tas, kas manī ir, Tas jau mani atbrīvo, ne jau es pats esmu spējīgs sevi atbrīvot, mans spēks tur neko nedod, es tiku vaļā no pīpēšanas Tā ir tāda lielākā mana liecība.

Ilgu laiku pirms tam manī jau bija sajūta, ka pīpēšana nav tas, kas tev ir vajadzīgs, ka tā lēnām beidz tevi kopā, tā nav par labu tev, tavam ķermenim un vispār visam tam, ko tu dari, strādājot ar cilvēkiem. Bija sajūta, ka neesmu īsts kristietis. Tu it kā esi, jo sirdī tu tici, bet tu nespēj būt arī ārēji kristietis. Tas viss tā grauza un grauza, bet kad tu saproti sirdī, ka runa jau nav par mani, bet par To, kas ir manī, ka Tam jau ir tas spēks, tad bija tā kā ar nazi nogriezts. Cigaretes vairs nepirku, nevajadzēja. Pat "nevelk" atrodies to tuvumā, kuri spīpē. Zinu, ka tas nav mans, un viss Ar Dievu ir interesanti!

Kurš ir tavai sirdij tuvākais Bībeles pants?

- Jāņa 3:16 (Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu Vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu Mūžīgo

dzīvību). Tas man visvairāk asociējas ar to pirmo saprašanu par grēku, par nāvi, par upuri un par Dieva mīlestību. Jo, lai man nebūtu jāmirst manu grēku dēļ, Debesu Tēvs īlot mani upurēja Savu Dēlu manā vietā. Kā var tik daudz mani mīlēt, lai upurētu Savu Dēlu?

Kādas ir Tavas nozīmīgākās atziņas esot Dieva bērnam?

- Tas, ka Dievs ir visa pamatā. Dievs dod pamatu attiecībām ģimenē, starp vīru un sievu, patiesu un īstu pamatu. Dievs dod patiesu pamatu attiecībās ar bērniem. Vismaz man, jo es tēti nepazīnu un neviens man nemācīja, kā būt labam tēvam. Dievs pieļauj kādas grūtības cilvēka dzīvē, bet, ļaujoties uz Dievu, ir pareizais virziens kā iziet tām cauri. Visas lietas dzīvē vajag pamatot Dievā. Vajag sākt dienu ar Dievu un beigt dienu ar Dievu. Kopā kā ģimenei lūgt, nu vismaz pie brokastu galda. Ja tu visa pamatā liec Dievu, tad tavā dzīvē viss notiek pēc Dieva prāta.

Ko Tu gribētu novēlēt šīs intervijas lasītājiem?

- Ļauties Dieva mīlestībai! Uzticēties un paklausīt Dieva Garam, Dieva vadībai! Būt attiecībās ar Dievu! Un būt mīlestības attiecībās vienam ar otru gan ģimenē, gan draudzē!

Ar Māri Gaili sarunājās Inga Plūmīte

DVĒSELKOPŠANA PĒC REFORMĀCIJAS

Lai izprastu dvēselkopšanas praksi un biblisko pamatojumu, turpinām iedziļināties tēmā par dvēselkopšanas attīstību kristīgajā baznīcā līdz mūsdienām. Šoreiz apskatīsim tās attīstību no Reformācijas laika līdz mūsdienām.

Reformācija izmainīja kristietību un it īpaši Romas-katoļu baznīcu. Kā reakcija uz Reformāciju tika organizēts Tridentas koncils (1545-1563), kurā ne tikai tika apspriestas protestantu apsūdzības katoļu baznīcai, bet tas izmainīja arī dvēselkopšanas attīstību. Ja pirms tam klosteri iesaistījās draudzes garīgajā aprūpē, tad koncils nosprauda robežu un šo atbildību uzticēja vietējo draudžu bīskapam un draudžu mācītājiem.

Ignācijs Lojola

Lielu devumu ticīgajiem ir devis Jezuītu ordeņa dibinātājs (1540) Ignācijs Lojola, kurš uzskatīja dvēselkopšanu par svarīgāko uzdevumu. Dvēselkopšanā viņš fokusējās uz sarunu, kurā tiek noskaidrota cilvēka problēma un piemērota konkrētu garīgo vingrinājumu disciplīna. Tās mērķis – cilvēka garīgā izaugsme un Dievu pagodinoša dzīve. Svarīgākais vingrinājums ir lūgšana, kurā cilvēks var pietuvoties Dievam un mācīties dzīvot, paklausot Viņa gribai. Cilvēkam šajā procesā atbalstu sniedz dvēselkopējs, un šāda atbalsta kultūra bija pamats ordeņa darbībai.

Anabaptisti

Paralēli reformātiem, attīstījās arī anabaptistu kustība, kas atšķirībā no pirmajiem, atteicās no idejas par valsts baznīcu. Viņi uzsvēra jaunpiedzimšanas nozīmi, kā pamatnosacījumu draudzes locekļa statusam. Ne kristība, bet gan grēku nožēla un jaunpiedzimšana padara cilvēku par Dieva bērnu, uzsvēra anabaptistu līderi – Fēlikss Mankss (1498-1527), Konrads Grēbels (1498-1526), Menno Simons (1416-1561)

u.c. Anabaptisti uzsvēra nevis vienkārši ticību, bet gan sekošanu Kristum, kas ir vienīgais veids, kā iepazīt Kristu. Mācekļība un garīgā audzināšana bija anabaptistu centrā. Taču sekošanas Kristum nosacījums bija – būšana kristīgā kopienā un apzināta nošķiršanās no pasaules. Taču šādas nostājas rezultātā, radās kristīgās kopienas, kas atsvešinājās no pasaules un dvēselkopšana drīzāk kļuva par kopienas sargāšanas instrumentu, kas atnesa farizejiskumu un ļāva pazaudēt ārmisijas skatījumu anabaptistu kustībā, trīs paudžu laikā pārtopot par tradicionālu menonītu draudzi.

Piētisms

17. gs. sākumā Reformācijas vilnis Eiropā bija apstājies. Kristieša uzsvars bija uz "pareizu ticību", nevis dzīvi. Piepildījās anabaptistu bažas par formālismu – pareiza ticība bez pareizas prakses, apstādinot garīgo attīstību. Uz to reaģēja piētistu kustība, kas pretojās vienkāršai intelektuālai kristietībai uzsverot kristieša svēttapšanas nepieciešamību. Piētismu vislabāk raksturo trīs termini – Bībele, ticīgo kopīgā priesterība un svēttapšana. Piētisma pamatlicējs teologs Filips Jakobs Špēners savā grāmatā "Piadesideria" (1675) uzsver, ka bez personīgas dievbijības cilvēks neizglābsies. Personīga grēku nožēla, jaunpiedzimšana un dzīve svētumā un dievbijībā kļūst par pamatterminiem piētismā. Ticība no darbiem netiek atdalīta. Piētiskā dvēselkopēja uzdevums – palīdzēt ticīgam cilvēkam saprast Dieva Vārdu un pielietot To ikdienas dzīvē. Kā viens no galvenajiem instrumentiem šajā uzdevumā tiek pielietots mājas grupu princips. Tajās katram ticīgajam bija jādzīvo atklāta garīgā dzīve. Šo principu pielietoja ar hernhūtieši grāfa Cincendorfa vadībā (1700-1760), kas pārmantojās arī vēlāk neatkarīgajās brāļu draudzēs, tai skaitā Latvijā. Paralēli iknedēļas mājas grupām, piētismā tiek likts uzsvars arī uz individuālo dievbijības praktizēšanu. Īpašu ieguldījumu tajā sniedz Johana Arnta (1555-1621) un Ludviga Hofakera

Lutera reformācija atnesa izmaiņas arī attiecībā uz dvēseļkopšanu (Julius Hübner, 19. g.s.)

(1798-1828) literatūra. Piētisms radīja sākumu individuālai dvēseļkopšanai attiecībā uz katru draudzes locekli, kultivējot ideju, ka kartram draudzes loceklim ir jā rūpējas vienam par otru.

19.-20. gadsimts

Par mūsdienu dvēseļkopšanas tēvu akadēmiskā skatījumā tiek uzskatīts Frīdrihs Šleiermahers (1768-1834). Viņš apraksta četrus galvenos dvēseļkopšanas principus:

Pirmkārt, īpašā dvēseļkopšana, kas ir darbs ar cilvēku, kurš ir pazaudējis ticību vai ticības pamatus. Tās uzdevums ir ne tikai palīdzēt ticīgajam "atgriezties ticībā", bet arī palīdzēt iegūt to garīgo stabilitāti, kas palīdzētu viņam patstāvīgi turēties pretī ticības uzbrukumiem. Šī, uz indivīdu koncentrētā dvēseļkopšana, kļuva par pamatu 19.-20.gs. rietumu kristietībā.

Otrkārt, pastorālā dvēseļkopšana. Jāatzīmē, ka atšķirībā no pareizticības un katolicisma, protestantismā dvēseļkopšana kā vadības elements ir maz pazīstams. Šajā gadījumā dvēseļkopšana nav vienkārša individuāla saruna ar ticīgo, bet gan darbs ar visu viņa kontekstu – ģimeni, draudzi un viņa dzīves apstākļiem. Pēc Šleiermahera uzskata, draudze kļūst par svarīgu dvēseļkopšanas telpu.

Treškārt, somatiska darbība draudzē. Dvēseļkopšana netiek nodalīta no draudzes celšanas, un katra individuāla dvēseļkopšana principā būtu jāvirza kolektīvisma virzienā. Tas nozīmē, ka draudzē ikvienam vajadzētu rūpēties par otru.

Ceturtkārt, pasaules dvēseļkopšanas iespējas. Šleiermahers nenoliedz kultūras, dzejas, literatūra, mūzikas un citu līdzekļu pozitīvu ietekmi kristieša garīgās personības veidošanās procesā. Atvērtajām durvīm uz pasauli ir bijis pozitīvs iespaids dvēseļkopšanas zinātnes attīstībai, taču pastāv arī bīstamība pazaudēt tās garīgumu un ieviest pasaulīgas dvēseļkopšanas metodes baznīcā.

Taču alternatīvas dvēseļkopšanā pasaules mērogā tomēr nepastāv. Kāpēc? Jo mēs dzīvojam cilvēku pasaulē, kuru radījis ir Dievs. Cilvēku spējas un dāvanas ir no Dieva. Viņu analītiskā domāšana ir no Dieva. Zinātnes novērojumi principā neiet pret Dievu. Vienīgi zinātnes novērojumu vai atklājumu interpretācija gan izriet no attiecīgā cilvēka pasaules uzskata. Mūsu pasaules uzskats ir biblisks, un tur, kur mēs lietojam zināšanas un atklājumus apkārt esošajā pasaulē, izejot no bibliskās perspektīvas, baidīties no sinkrētisma un dvēseļkopšanas pieejas sekularizācijas nav vajadzības. Cilvēka dvēseles novērojumi pastāv gan socioloģijā, gan psiholoģijā, gan neiroloģijā, un tas palīdz iegūt kādu informācijas bāzi par cilvēka dvēseles stāvokli un diagnosticēt konkrēto problēmu. Taču bez dievišķās iejaukšanās, palīdzība cilvēkam dvēseļkopšanas procesā būs stipri ierobežota un bieži vien bezspēcīga nest ilglaicīgus un paliekošus rezultātus.

Turpmākajos rakstos apskatīsim dvēseļkopšanu Jaunajā Derībā un bibliskos terminus un praksi.

Izmantojot fragmentus no Johanesa Raimera grāmatas "Dvēseļkopšanas pamati draudzē", materiālu sagatavoja Dainis Pandars

BRĪNUMS

Dieva pārsteidzošie brīnumi un žēlastība augšāmcēla mūsu dēlu no nāves un atgriezta viņam pilnīgu veselību!

Šeit lasāms liecības fragments, tā pilnībā, kopā ar foto un video materiāliem skatāma: www.izgaismots.lv/brinums

Mūsu ģimene dzīvo lauku mājā meža vidū, netālu no nelielas upītes, kas gan nav dziļa, bet mazam bērnam var būt bīstama. Vienmēr esam pieskatījuši savus bērnus, arī sargājuši no upītes. Mūsu jaunākais dēls Raivo ir gadu un septiņus mēnešus vecs un visu laiku pavada kopā ar mums mājā vai tās apkārtnē.

Nosacīti "klusā" nedēļa

Liktenīgajā dienā (18.04.2019., sauktā par "zaļo" ceturtdienu) bija saulains laiks, un mēs visi bijām ārā. Es aiz ēkas veicu kādus uzkopšanas darbus, bet sieva ar dēliņu bija dārzā ēkas otrā pusē. Sieva palaida dēlu gājienā pie manis un, domādama, ka viņš paliek manā tuvumā, pateica, ka pēc desmit minūtēm būs pusdienas un iegāja mājā pabeigt tās gatavot. Pēc šīm minūtēm, kad ienācu mājā, sieva uzreiz jautāja, kur ir Raivo. Momentā metos uz upi, bet sieva pa ceļu uz tiltu. Pie upes neko aizdomīgu nemanīju un meklēju citur. Tad no tilta atgriezās sieva un mēs konstatējām, ka dēliņa nekur nav.

Es vēlreiz teidzos uz upi. Šoreiz nokāpu zemāk krastā un devos uz upes līkumu. Tas, ko es tur ieraudzīju, lika man nodrebēt... Domāju, esmu rūdīts, tomēr tās sajūtas, ko piedzīvoju, biežā krasta krūmu un niedru pudurī ieraugot nekustīgi guļam mana dēliņa ķermeni, ģērbtu balti strīpainā kreklīnā, ir grūti aprakstīt! Puisēns gulēja ūdenī ar seju uz leju... Momentā izrāvu viņu ārā no ūdens un uznesu krastā, izmisumā saukdam sievu. Skats bija šokējošs un bezcerīgs – zilganbāls bērna ķermeniņis ar uzpūtušos vēderiņu, bez jebkādam

dzīvības pazīmēm.

Mēs sākām bērnu mākslīgi elpināt un veicām viņam sirds masāžu, paralēli izmisumā saukdami uz Dievu pēc palīdzības. Tikām konsultēti pa telefonu, kā pareizi veikt atdzīvināšanu, ko darījām aptuveni 25 minūtes, bet bez rezultātiem. Tad ieradās divas neatliekamās medicīniskās palīdzības ekipāžas. Nodevām dēliņu Raivo viņu rokās, un paši turpinājām karsti lūgt Dievu. Nosūtījām ziņas arī draugiem, draudzei, lai cilvēki iestājas garīgajā cīņā. Cik labi, ka šeit virs zemes ir Dieva ģimene, kas gatava dedzīgi iestāties lūgšanās par kādu!

Mediķi nepadevās un, galvas npaceļot, neatlaidīgi turpināja reanimēšanas darbu aptuveni 90 minūtes, bet situācija kļuva arvien bezcerīgāka. Tad manā galvā iezagās pat domas par mazu bērna zārčiņu, bērēm un drūmu nākotni...

Arī mēs nepadevāmies. Lūdzām Dieva žēlastību, brīnumu, svētību ārstu darbībai. Kādā brīdī abi ar sievu konstatējām, ka mūsos ir ienācis savdabīgs miers. Miers, bet ne apātija.

Un tad notika PIRMAIS BRĪNUMS! Nekad neaizmirsīšu šo MIRKLI! Raivo bez dzīvības pazīmēm bija aptuveni 2 stundas un 15 minūtes, kad pēkšņi viņa sirds darbība atjaunojās un Raivo nedaudz sāka rīstīties, mēģinādams elpot! Slava, slava Dievam! Viņš bija atgriezies dzīvības dvašu! Bērns tūlīt tika transportēts uz Bērnu klīniskās universitātes slimnīcu (BKUS). No BKUS reanimatologa pienāca dramatisks ziņas par to, ka stāvoklis ir ārkārtēji smags.

Ārstējošais ārsts korekti izstāstīja par visai maz sološajām prognozēm. Līdz vakaram palikām pie Raivo, aizlūdzot, svētījot gan viņu, gan ārstus, gan slimnīcas personālu. Tad pēc ārstu ieteikuma devāmies mājup, jo mūsu palīkšanai slimnīcā

Mazais Raivo priecīgs būt atkal ģimenes lokā. Foto: No personīgā arhīva

nebija īpašas jēgas. Naktī lūdzām Dievu, cik bija spēka.

Piektdiena un sestdiena pagāja, man un sievai uz maiņām dežurējot pie dēla Intensīvās terapijas nodaļā. Daudz lūdzām Dievu, svaidījām dēlu ar eļļu. Mēs pasludinājām Rakstu vietas par augšāmcelšanu. Līdzīgi kā Jēzus sauca Lācaram, mēs teicām Raivo: "Celies augšā (no nāves)! Nāc ārā (no kapa)!" un citas.

Situācija joprojām bija smaga, bet jau stabilāka, mazliet cerīgāka. Tomēr vēl aizvien nebija pārliecības, ka Raivo vispār spēs patstāvīgi dzīvot. Par spīti dramatiskajai situācijai, jutām, ka mūsos un arī citos lūdzējos pamazām ienāca pārliecība, ka, ja Dievs atgriež dzīvību, Viņš atgriezīs arī pilnu veselību. Pateicāmie Dievam par to, ko Viņš dara un darīs.

Kad pienāca LIELĀ DIENA – Kristus Augšāmcelšanās svētki - arī Raivo tika augšāmcelts. Šai dienā ārsti mums paziņoja, ka Raivo BŪS DZĪVOTĀJS!

Pirmdienā, otrajās Lieldienās, Raivo tika atslēgta mākslīgā elpināšana, viņam samazināja un arī noņēma medikamentu devas. Vienubrīd, kad pienācām pie viņa, Raivo divreiz skaidri izsaucās: "Mamma, mamma!" Kāds medus ausīm un dveselei bija to dzirdēt!

No ticības skatīšanā

Otrdienas rītā bija ļoti cerīgs pavērsiens - Raivo pārvests uz Neuroloģijas nodaļu. Ārstu iekšējā informatīvajā tīklā tika izplatīts vadītājas paziņojums par iespēju piedzīvot Lieldienu brīnumu un pateicība kolektīvam par darbu pie Raivo.

Dēliņa vispārējais stāvoklis uzlabojās, un jau ceturtdien viņam tika izņemta barošanas zonde un bērns sāka ēst patstāvīgi. Arī nodaļā sākotnēji noteiktais plaušu karsonis un sliktās analīzes manāmi mazinājās. Taču kustības un noturība bija vispārēji vāja. Mēs arī mediķiem apliecinājām savu ticību Dieva pārdabiskajam darbam un pilnīgai dēla dziedināšanai, jo Bībelē par Jēzu ir teikts:

Raivo vēl slimnīcā, bet jau smaidīgs. Foto: No personīgā arhīva

"Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ un mūsu grēku dēļ satriekts. Mūsu sods bija uzlikts Viņam mums par atpestīšanu, ar Viņa brūcēm mēs esam dziedināti." (Jes. 53:5)

Mēs ar sievu turpinājām stingri pastāvēt lūgšanā un garīgā cīņā, svētījām Raivo, uzliekot viņam savas rokas. Garīgi jutām klātesošu Svētā Gara un arī vareno ticīgu aizlūdzēju lūgšanu spēku (Jēk. 5:15), kas plūda caur mūsu rokām, dažkārt sajūtams kā silta straume.

Pārdabisks Dieva un aizlūgšanu miers pavadīja manu sievu Zani, jo gaidāmajam bērniņam lieks stress būtu nevēlams. Arī es piedzīvoju Dieva spēku sava gavēņa laikā, kuram bija pievienojušies vēl daži kristieši no draudzes. Agrāk gavēņa laikā, dzerot tikai ūdeni, nelabi sajutos jau trešajā dienā. Šoreiz labi jutos pilnas septiņas dienas. Tad Dievs vadīja pāriet uz tā saukto Daniela (Dan. 1:8-12) jeb augu valsts produktu gavēni. Gavēnis nav sevis pašsaustīšanas rituāls vai diēta. Tas ir reāls garīgs instruments, kas palīdz tuvoties Dievam un labāk dzirdēt Viņa balsi, stiprina lūgšanu dzīvi, palīdz atbrīvoties no mazticības un ļauno garu ietekmes (Mk. 9:29; Jes. 58:6).

Raivo stāvoklis turpināja uzlaboties, bet joprojām bija kustību koordinācijas traucējumi rokām, viņš kājas kustināja, bet nestaigāja, arī galvu pats praktiski neturēja. Pastāvēja nelielas spontānas refleksi izpausmes, kā arī daļēji apātiski simptomi, taču tiem bija acīmredzama tendence mazināties.

"Melnā" piektdiena

Naktī no ceturtdienas uz piektdienu dažas nepatīkamas epizodes ar kādu darbinieci nopietni iedragāja jau tā trauslo manas sievas miegu. Arī tā informācija un vērtējums, ko nākamajā dienā sniedza ārsti, sirdi padarīja vēl smagāku.

Mēs mēģinājām saņemties, tomēr starp mani un sievu raisījās diezgan dziļš teoloģisks strīds, kā arī nopietnas nesaskaņas par sadzīvīskām lietām. Tai brīdī mēs ļāvāmies dūsmām un uzreiz nedarījām to, kas teikts Dieva Vārdā: *"Dusmās neapgrēkojieties: lai saule nenoriet, jums dusmojoties, un nedodiet vietu velnam."* (Ef. 4:26-27)

Tas iedragāja mūsu ģimenes "garīgo pārklāju" un jau pēcpusdienā rezultējās pamanāmās epileptiskās izpausmēs pie Raivo. Kad sieva mani nomainīja, un es devos mājup pie vecākajiem bērniem, atnāca ziņa, ka Raivo piedzīvojis vēl nopietnāku lēkmi. Tad mēs atkārtoti lūdzām draudzi un aizlūdzējus iesaistīties cīņā pret tumsas uzbrukumu.

Paldies Dievam, Raivo stāvoklis pēc lūgšanām un zāļu ievadīšanas stabilizējās. Faktiski visā Raivo dziedināšanas laikā šī bija vienīgā diena, kas vērtējama ar mīnusa zīmi jeb regresu dēla atlabšanā. Tas skaidri parādīja, cik ļoti svarīgi ir saglabāt ģimenes garīgo vienotību un nedot vietu nekādiem dēmoniskiem spēkiem: *"Tad nu padodieties Dievam, stājieties pretim velnam,*

un viņš bēgs no jums; tuvojieties Dievam, tad Viņš tuvosies jums. Šķīstījiet rokas, grēcinieki, un skaidrojiet, šaubīgie, sirdis!" (Jēk. 4:7-8)

Vēl tajā pašā vakarā abi ar sievu izlīgām un sakārtojām savas attiecības. Tad jutām, ka sirdī ienāk miers un mēs turpinājām lūgšanas.

Līdz pilnīgai uzvarai

Sākotnējie magnētiskās rezonanses (MR) rezultāti vēstīja, ka nekā akūta Raivo smadzenēs nav, bet tomēr norādīja uz nelielu smadzeņu tūsku un iespējamiem epileptiskiem simptomiem. To uzklausi, mēs nevis izmisumā saķērām galvas, bet vērsāmies pie Dieva, zinot precīzi, ko lūgt. Dievs uzrādīja arī kādas nepiedošanas paliekas mūsu sirdīs. Gan paši ar sievu, gan kopīgi ar draudzes vecajiem mēs atzinām, nožēlojam un lūdzām Dievam piedošanu par saviem un dzimtas grēkiem, un garīgi nošķīrām mūsu ģimeni un Raivo no šādas ietekmes.

Par spīti negatīvajiem rezultātiem, ārstu bažām un prognozēm, realitātē mēs redzējām citu - daudz labāku ainu. Vienu brīdi pamanījām, ka bērns pats sāk turēt galvu. Nākamajā dienā konstatējām, ka dēla abu roku darbība ir pilnībā atjaunojusies un ceturtdienā (02.05.2019.) Raivo sāka patstāvīgi staigāt.

Piektdien un sestdien Raivo jau skraidīja apkārt un bija pat grūti viņu novaldīt, kad viņš spēlējās slimnīcas gaitenī un bērnu istabiņās, kā arī ar citiem bērniem. Divas nedēļas pēc Lieldienām viņa runa pilnībā atjaunojās tajā līmenī, kāda tā bija pirms negadījuma, un parādījās pat jauni vārdi!

Tagad arī ārsti un personāls brīnījās. Viņi bija pārsteigti, un mēs no viņiem dzirdējām šādas frāzes: "Fenomenāli straujas pārmaiņas!", "Tas patiešām ir brīnums!", "Pārsteidzoši rezultāti!". Kurioza situācija izveidojās, kad, kā parasti šādos gadījumos, bija paredzēta kustību un runas rehabilitācija, bet Raivo tas nebija vajadzīgs! Arī medicīnas pārstāvji, par spīti dramatiskajam sākumam, būtībā atzina, ka Raivo ir pārsteidzošā kārtā pilnībā dziedināts. Tas ir OTRS BRĪNUMS! Slava Dievam par pārdabisko iejaukšanos, pilnīgu dēla dziedināšanu un ļaušanu mums redzēt Sevi darbībā!

Kopš izrakstīšanas no slimnīcas (08.05.2019.) Raivo atkal ir mājās un bauda veselību, mieru, prieku un ģimenes tuvumu. Jāsaka godīgi, mums – vecākiem, ir grūti tagadējo "bildi salikt kopā" ar to, kad ieraudzījām dēliņu nekustīgu. Var teikt, ka mums ir nedaudz amnētiska nerealitātes sajūta. Mēs jutāmies tā, it kā nekas nebūtu noticis, it kā mēs būtu pamodušies pēc smaga sapņa. Bet paldies Debesu Tēvam – šim sapnim ir ideālas beigas un brīnišķīgs turpinājums dzīvē kopā ar Viņu!

Esmu pārlicināts, ka vislielākais brīnums šeit virs zemes notiek tad, kad Dievs izmaina neticīgu sirdi, un cilvēks, kas Dievu nav pazinis, nožēlo grēkus (Mk. 1:15; Ap.d 3:19,20 u.c.), kļūst par dedzīgu Jēzus sekotāju, veltot Viņam visu savu dzīvi. Tas ir VISLIELĀKAIS BRĪNUMS, kas var notikt ar cilvēku! Un šāds cilvēks kopā ar Dievu dzīvos mūžīgi: *"Jēzus viņai sacīja: "ES ESMU augšāmcēlšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs, un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam! Vai tu to tici?" (Jņ. 11:25-26)*

Jānis Biķis

DRAUDZES AKTĪVISTU TIKŠANĀS

Ik pa laikam draudzes nozaru vadītāji un aktīvisti tiek aicināti sanākt kopā, lai dzirdētu un pārrunātu draudzes aktualitātes.

Personīgi atzīstu, ka šādas kopā sanākšanas draudzē ir ļoti nepieciešamas, jo tās vieno kalpotājus no dažādām draudzes nozarēm un ļauj paskatīties uz draudzi kopumā – gan uz to, kas izdevies, gan uz grūtībām. Tādā veidā mēs iegūstam jaunu redzējumu par lūgšanu vajadzībām, un varam iegūt lielāku atbalstu cits no cita.

Pirmdienas, 22. aprīļa rītā uz šādu tikšanos pulcējāmies Tabitas centrā. Un tam bija savs iemesls – par to gan padalīšos vēlāk.

Pēc kopīgas lūgšanas, sekoja izaicinājuma aktivitāte, kuras mērķis bija atgādināt, ka sadarbojoties un atbalstot vienu otru, var panākt vairāk.

Kāda ir mūsu draudzes iekšējā kultūra, jeb vide, kurā mēs līdzdarbojamies viens ar otru? Kā tu to raksturotu? Uz šo jautājumu meklējām atbildi pēc mācītāja Daiņa Pandara lekcijas par četrām dažādām draudžu kultūrām un to ietekmi uz draudzes izaugsmi.

Neapšaubāmi, ka draudzes kultūra ietekmē katru draudzes locekli atsevišķi un visu draudzi kopumā. Iespējamā draudzes kultūra tika apskatīta caur Attiecību (vai mūs savā starpā saista ciešas attiecības, vai praktiski nav attiecību) un Atbildības (vai draudzes locekļi tiek aicināti uzņemties atbildību par kaut ko konkrētu, vai nē) savstarpējo mijiedarbības prizmu. Šī mijiedarbība nosaka vai draudzes vide ir 1. - mājīga, t.i., tāda, kurā jūtamies labi un viss tiek darīts, lai visi ir apmierināti, vai 2. - garlaicīga, t.i., tāda, kurā nav savstarpējo attiecību un lielākā daļa draudzes locekļu netiek izaicināti uzņemties nekādu atbildību, vai 3. - stresaina, t.i., tāda,

kurā cilvēkiem ir uzlikts liels atbildības slogs, bet neviens neinteresējas kā viņiem iet, vai arī 4. - tāda kultūra, kurā ir balanss starp savstarpējām attiecībām un izaicinājumu uzņemties atbildību, iedzīvinot Dieva Vārdu savās dzīvēs. Šādā draudzes kultūrā ikvienam tiek sniegts vajadzīgais atbalsts, tāpēc to var saukt par mācekļības kultūru.

Kurā no šīm vidēm tu redzi sevi? Kurā tu vēlētos būt? Es noteikti pēdējā – ceru, ka tu arī. Tāpēc pārgājām pie nākamā dienas kārtības punkta – kā šādu - mācekļības kultūru - iedzīvināt draudzē? Mācītājs Dainis padalījās ar savu redzējumu šajā jautājumā, un klātesošie varēja izteikt savas domas.

Turpinājumā runājām arī par pašu Tabitas centru. Ik pa laikam ziņojumos kaut ko par to dzirdam, bet, kas tas īsti ir, kāds ir tā mērķis, kas tur šobrīd notiek, kāds ir nākotnes redzējums un kādas ir centra vajadzības? Tas bija viens no iemesliem, kāpēc šoreiz tikšanās notika tieši Tabitas centrā. Lai redzētu, cik daudz ir padarīts un kas vēl darāms.

Ar Lienes Pandares atbalstu bija tapusi strukturēta prezentācija par žēlsirdības kalpošanas attīstību, kurā aicinājumu pirms vairāk nekā 20 gadiem saņēma Mudīte Mardoka, un kā tas novedis pie Tabitas centra un tā misijas. Kas tad ir Tabitas centra misija? Parādīt Kristus mīlestību trūcīgajiem bērniem, jauniešiem un ģimenēm, veicinot viņu sociālo un garīgo izaugsmi. Centra vīzija ir radīt vidi, kurā trūcīgie bērni, jaunieši un ģimenes vienmēr var atnākt un justies mīlēti, saņemot sociālu un garīgu atbalstu, kā arī izglītoties, lai būtu gatavi sociāli atbildīgi dzīvei.

Lai piepildītu šo misiju caur vīziju ir nepieciešami Kristus sekotāji, kas būtu gatavi kalpot šim mērķim kā brīvprātīgie, t.i., bez algas.

Draudzes aktīvistu tikšanās Tabitas centrā. Foto: V. Polis

Bet ne tikai - būtu vajadzīgi arī trīs pastāvīgi darbinieki: 1. - kāds, kurš varētu uzņemties administratīvo pienākumu pildīšanu; 2. - kāds, kurš spētu koordinēt kalpošanas darbu ar bērniem un viņu ģimenēm; un 3. - kāds, kurš labprāt uzņemtos atbildību par visu to, kas varētu būt saistībā ar virtuvi. Savukārt, lai ilglaicīgi varētu maksāt algas šiem darbiniekiem, ir nepieciešams regulārs finansiāls atbalsts ap 3000 eiro mēnesī. Lai nodrošinātu šo nepieciešamo summu darbinieku algām, arī tu vari būt daļa no šīs svētības, ja esi gatavs gada garumā katru mēnesi konkrētu summu ziedot šim mērķim.

Ja redzi sevi kā daļu no šīs kalpošanas, vai gribi uzzināt ko vairāk, tad sazinies ar Mudīti Mardoku:

tel.: 29330806 vai Lienī Pandari tel.: 26342825.

Tikšanās reizē runājam vēl par diviem būtiskiem šīs vasaras notikumiem – par Starpkonfesionālo bērnu vasaras Bībeles skoliņu, kura šogad telpu problēmu dēļ nenotiks Ogres pilsētas centrā, kā katru gadu, bet mūsu draudzes telpās un par šī gada Baznīcu nakts tēmu un redzējumu.

Ņemot vērā izskatāmo jautājumu aktualitāti un nozīmību, laiks paskrēja ļoti ātri. Paldies visiem, kas bija ieradušies un aicinu arī Tevi pievienoties nākamajā tikšanās reizē, lai būtu sadraudzībā un iesaistītos draudzes izaugsmē.

Vecākais diakons, Jānis Ģeģeris

ALFA KURSS

Pavisam nesen draudzē savu noslēgumu piedzīvoja kārtējais Alfa kurss, kurā dalību ņēma arī neliels pulciņš cilvēku, kas iepriekš mūsu baznīcā nebija manīti. Diemžēl ne visiem bija vienlīdz augsts uzcītības līmenis, turpretī kādu citu dalībnieku iesaistīšanās izziņas un pieredzes apmaiņas procesā bija ļoti uzteicama.

Daži no Alfa kursa dalībniekiem bija gatavi padalīties ar to, kas bija tas vērtīgais, ko viņi personīgi jutās saņēmuši kursa apmeklējumu laikā. Vienam, Alfa kursā dzirdētais, ir palīdzējis labāk sakārtot savu ikdienu, cits ir guvis gandarījumu no satikšanās un diskusijām ar "dzīviem" kristiešiem, kuri nav pārņēmti ar reliģiozitāti. Vēl kāds ir guvis lielāku motivāciju lasīt Bībeli. Vairāki apmeklētāji varētu pievienoties domai, ka Alfa kurss bija patīkami

pavadīts laiks kopā, mājīgā atmosfērā, kur uz brīdi varēja vienkārši labi justies. Pārrunas un diskusijas bija ļāvušas paraudzīties dziļāk arī kādas sirds attiecībās ar Dievu kā ar Tēvu, kam mēs visi esam svarīgi un dārgi, nostiprinoties pārliecībai, ka Dievs ir ieinteresēts dzīvās, jēgpilnās attiecībās ar katru no mums.

Kas labi iesācies, tam ir vēlams arī labi turpināties! Alfa ir grieķu alfabēta pirmais burts, tas nozīmē, ka, lai mācētu pilnvērtīgi runāt, ir jābūt arī visi pārējie burti. Tāpēc ticēsim, ka arī nākamajos mācību "cēlienos" būs tikpat jauka organizatoru komanda, kas rūpējās, par telpu iekārtojumu un gardajām vakariņām, ka būs Svētā Gara vadīti lektori un slavētāji, un būs zināt griboši Dieva bērni!

Gints Jukmanis

NĀKT PIE DIEVA

Nereti cilvēki nāk pie Dieva tad, kad piedzīvo grūtības. Tādas grūtības, kurās neviens reāli nevar palīdzēt. Tad dvēseli pārņem bezspēcība, izmisums, panika... jo dažkārt ir jūtams pat nāves tuvums.

Tā notika arī ar manu meitu. Viņa grūtniecības laikā saslima un bija spiesta lietot antibiotikas. Pēc tam meitai bija slikti analīžu rezultāti un grūtniecības sestajā mēnesī viņu ievietoja Rīgas Dzemdību namā grūtniecības saglabāšanai.

Mana meita ļoti ilgojās kļūt par māmiņu. Viņa jau desmit gadus ir kopā ar savu dzīvesdraugu, bet bērnu viņiem nebija. Nu beidzot grūtniecība iestājās un pieteicās uzreiz divi – zēns un meitenīte! Meita bija ļoti laimīga. Viņa cītīgi pildīja visus ārstu norādījumus un bija gatava izturēt jebkādas grūtības, lai tikai bērni pasaulē nāktu sveiki un veseli.

Tad, kad es apciemoju meitu Dzemdību namā, jautāju, vai drīkstu viņu svaidīt ar eļļu un aizlūgt par viņu un mazajiem. Meita neatļāva to darīt, nosakot: "Gan jau..." Dzemdību namā taču strādā zinoši, varoši, profesionāli mediķi, tāpēc meita jutās droša un mierīga.

Tomēr, kad es viņu apciemoju pēc nedēļas, meita vairs nebija droša un mierīga. Tikko bija nogājuši augļūdeņi. Palātā ievada speciālu aparatūru, sapulcējās dakteri un tika meklēts labākais un pareizākais situācijas risinājums. Izrādījās, ka ir plīsis augļa apvalks vienam no bērniņiem. Tā kā gāja tikai sestais grūtniecības mēnesis, tad svarīga bija katra diena, ko bērni var pavadīt mātes miesās. Dievs tā ir iekārtojis, ka bērns aug un attīstās māmiņas puncī deviņus mēnešus un tad viņš ir gatavs doties pasaulē. Mediķi centās saprast, kā palīdzēt meitai un viņas bērniņiem piedzīvot šo Dieva noteikto kārtību.

Tas bija satraukuma, neziņas un raizītu pilns laiks.

Es aizsūtīju īsziņas kristiešiem, lūdzot atbalstu aizlūgšanā par meitu un viņas bērniem. Tai brīdī piedzīvoju, cik vērtīgs ir šis atbalsts, jo mani pārņēma pārdabīgs miers.

Tad, kad vakarā izgāju no Dzemdību nama, lai dotos uz trolejbusa pieturu, vējš dzenāja slapja sniega vērpētes. Nekur nebija glābiņa no šī slapjā sniega – grozies, kā gribi, tas triecās sejā un ķepināja ciet acis. Vienbrīd pat apstājos, jo bija grūti saskatīt kaut metru uz priekšu. Tad iedomājos, ka līdzīgi darbojas arī sātans – viņš ar viltu un meliem aizķepina cilvēkam acis, lai tas garīgajā pasaulē taustītos kā akls un nesaprastu, kurp jāiet. Šī doma lika man garīgi sasparoties. Jēzus vārdā apsauce vēju un aizliedzu sniegam man tuvoties. Pēc mirkļa pamanīju, ka vējš vairs nepūš virsū sniega vērpētes. Slava Dievam! Nu pienāca laiks sakārtot arī citas lietas.

Es pazīstu savu Dievu kā šīs pasaules Radītāju un mīlošu Tēvu, kā Glābēju, kurš ir uzvarējis sātanu. Es zinu, ka Dieva spēks ir varens un Viņam visas lietas ir iespējamās. Pati esmu piedzīvojis dziedināšanu no vēža, no sirds reimatisma; meitu savā laikā Dievs triju dienu laikā dziedināja no ērcu encefalīta; neskaitāmas reizes Jēzus ir glābis un apžēlojis... Es bezgala priecājos par šo laiku, kad Dieva ienaidnieki tiek likti zem Jēzus kājām – gan manā, gan citu cilvēku dzīvē.

Tā vakara lūgšanā centos saprast Dieva nodomu meitas un viņas vēl nedzimušo bērnu dzīvē. Man bija nepieciešams Dieva Vārds, lai es tajā varētu pastāvēt un lūgt saskaņā ar Dieva gribu. Tad Svētais Gars atgādināja 127. Psalmā teikto, ka bērni ir Tā Kunga dāvana. Es aizdomājos - vai ir kāds spēks pasaulē, kas cilvēkam var atņemt Dieva dotu dāvanu?

Esmu daudz lūgusi par saviem bērniem. Tad, kad pirms 25 gadiem abi ar vīru nācām pie Dieva, vienpadsmitgadīgais dēls un deviņus gadus

vecā meita par to priecājās, jo norima strīdi vecāku starpā, un mēs kā ģimene daudz vairāk laika pavadījām kopā. Mēs kopā braucām arī uz dievkalpojumiem un bērni mācījās svētdienas skolā. Tomēr pusaudžu vecumā bērni vairs nevēlējās doties uz draudzi. Pienāca brīdis, kad viņi vairs nevēlējās pat dzirdēt par Dievu. Meita paziņoja: "Mammu, tu esi pārāk liela fanātiķe!"

Ja godīgi, tad vārdus "Dieva fanātiķe" es uztveru kā komplimentu. Es ļoti gribu būt Dieva fanātiķe. Galu galā – ja kaut ko dara, tas jādara no sirds! Tāpēc arī tajā vakarā, kad nācu no Dzemdību nama un vējš vairs nepūta virsū slapjā sniega vērpētes, es lūdzu, lai Dievs pārbauda manu sirdi un šķīsta to – lai es varu no visas sirds kalpot Viņam.

Dievs ir dzīvības devējs un arī tās ņēmējs. Tajā vakarā es gandrīz fiziski sajutu Dieva kā Dzīvības Valdnieka majestātiskumu. Šim Dievam tad arī pilnībā nodevu savu meitu un viņas bērniņus. Tajā pašā brīdī manā sirdī ienāca pilnīgs miers. Vēl pēc brīža Svētais Gars atgādināja Bībelē 2. Laiku 20:15 teikto: *"Nebīstieties un neļaujieties samulsināties šī lielā pulka priekšā, jo šī kauja nav jūsu kauja, bet tas ir Dieva karš!"*

Mēs dzīvojam pasaulē, kur katru brīdi - nepārtraukti - notiek cīņa starp tumsas un gaismas spēkiem. Sātans nāk kā zaglis, lai zagtu,

nokautu un nomaitātu. Dievs Jēzū Kristū ir nācis, lai cilvēkus glābtu un viņiem būtu dzīvība un pārpilnība (Jāņa 10:10).

Šī cīņa iesākās Ēdenes dārzā, kad čūscai izdevās pievilt pirmos cilvēkus, un viņi grēkoja pret Dievu. Grēcīgais nevar pastāvēt svētā Dieva klātnībā, tāpēc Ādams un Ieva tika izraidīti no Ēdenes – tā sākās grēkā kritušās cilvēces likteņstāsts. Tomēr, lai arī cilvēki bija izraidīti no Ēdenes, viņi palika mīlošā Debesu Tēva sirdī. Pienāca laiks, kad Tēvs sūtīja šajā pasaulē Savu Dēlu, lai Viņš uzņemtos cilvēces grēkus un par tiem samaksātu ar Savu nāvi pie Golgātas krusta. Jēzus augšāmcelšanās pierādīja, ka Viņa upuris ir pilnīgs un nu ikviens, kas atzīst savus grēkus un lūdz, lai Jēzus ir viņa Glābējs, piedzīvo pestīšanu. Tad iesākas cilvēka ceļš kopā ar Dievu. Tas ir Kristus mācekļa ceļš, kad viņš mācās darīt tāpat kā viņa Skolotājs. Tas ir Dieva kareivja ceļš, kad ir jāapbruņojas ar Dieva ieročiem un jālieto Jēzus dotā vara un spēks. Kristiešiem nav jāatgaiņājas no sātana un viņa dēmonu uzbrukumiem, bet gan jāuzbrūk tiem. Dievs mums ir devis visu nepieciešamo, lai mēs uzbruktū un - Jēzū Kristū svinētu uzvaru!

Apustulis Pāvils vēstulē Efeziešiem raksta: *"Beidzot - topiet stipri savā Kungā un Viņa varenajā spēkā. Bruņojieties ar visiem Dieva ieročiem, lai jūs varētu pretī stāties velna viltībām. Jo ne pret miesu un asinīm mums jācīnās, bet*

pret valdībām un varām, šīs tumsības pasaules valdniekiem un pret ļaunajiem gariem pasaules telpā. Tāpēc satveriet visus Dieva ieročus, lai jūs būtu spēcīgi pretī stāties ļaunajā dienā un, visu uzvarējuši, varētu pastāvēt. Tātad stāviet, savus gurnus apjozuši ar patiesību, tērpušies taisnības bruņās, kājas apāvuši ar apņemšanos kalpot miera evaņģēlijam; bez visa tā satveriet ticības vairogu, ar ko jūs varēsiet dzēst visas ļaunā ugunīgās bultas. Nemiet arī pestīšanas bruņu cepuri un Gara zobenu, tas ir, Dieva vārdu, Un garā lūdziet Dievu ik brīdi..." (Efeziešiem 6:10-18)

"Nakts pagāja lūgšanās un pateicībā mūsu Dievam, kurš mums nav devis bailības garu, bet gan spēka, mīlestības un savaldības garu." (2. Tim. 1:7).

Nākošajā dienā ārsti pieņēma lēmumu meitai veikt "ķeizargriezienu" operāciju un pasaulē nāca viņas meitiņa un dēls. Katrs bērns svēra nepilnu kilogramu un tūliņ pēc operācijas tika aizvesti uz Dzemdību nama intensīvās terapijas nodaļu. Izrādījās, ka bērni bija atradušies saindētā augļūdenī un ārsti brīnījās, ka viņi vispār bija dzīvi. Šis ārstu izbrīns bija kā zīme, kas apliecināja Dieva varenību un to, ka Dievs patiešām dāvā meitai bērniņus.

Nelegālā kārtā izdevās iekļūt bērnu intensīvās terapijas nodaļā, kur caur stikla sienu pirmo reizi palūkojos uz saviem mazbērniņiem. Jēzus vārdā viņus svētīju un tad jau nācās doties prom, jo galvenais ārsts bija mani pamanījis un stingrā balsī aizrādīja, ka šai nodaļā drīkst nākt tikai bērnu vecāki. "It kā vecvecāki nebūtu cilvēki!", klusībā pie sevis nopukojos, bet tas bija tikai pa jokam. Patiesībā es ar dziļu cieņu un respektu iztuos pret zinošajiem, prasmīgajiem, iejūtīgajiem mediķiem un personālu Rīgas Dzemdību namā. Lai Dievs viņu jo bagātīgi svētī, vada un pasargā!

Pēc pāris dienām meitu no Dzemdību nama

aizveda uz Toksikoloģijas un sepses klīnikas intensīvās terapijas palātu. Analīzes liecināja par smagu saindēšanos un ārsti gatavojās nākamajā dienā viņu operēt un izņemt dzemdi. Tajā pašā dienā plānoja operēt arī meitas mazo dēliņu, jo viņam bija problēmas ar zarniņām.

Paldies Dievam par katru aizlūdzēju! Viņi ir Dieva līdzstrādnieki, kas liek Dieva valstībai šeit virs zemes paplašināties. Viņi ir Dieva kareivji, kas izārda tumsas spēku plānus un svin Jēzus uzvaru pār sātanu. Viņi ir tie, kas atbalsta un stiprina pagurušos... Tad, ja mēs ieraudzītu, cik nozīmīgas garīgajā pasaulē ir mūsu lūgšanas, mēs noteikti lūgšanu dzīvei pievērstu nopietnāku uzmanību.

Jēzus teica: "Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; klausīniet, tad jums taps atvērts." (Mateja 7:7) Tomēr tad, kad meita un viņas bērniņi atradās intensīvās terapijas nodaļās jeb reanimācijā un viņu dzīvības bija reāli apdraudētas, pienāca brīdis, kad es vairs nezināju, ko un kā lūgt. Es sajutos kā zem smaga sloga... Tad Dievs deva ticības māsu, kas palīdzēja izkļūt no garīgās tumsas un atgriezties Dieva klātnībā. Mīļš paldies viņai!

Paldies visiem aizlūdzējiem! Ticu, ka tajā vakarā aizlūdzēji garīgajā pasaulē panāca lūzumu un, pateicoties Jēzum, tumsas spēki bija spiesti atkāpties no meitas un viņas dvīnīšiem.

Nākamajā dienā ārsti pārsteigti konstatēja, ka meitas analīžu rezultāti ir strauji uzlabojušies. Parasti analīžu rezultāti tik strauji nemainās, tas nav normāli. Bet mūsu Dievs ir brīnumu darītājs, Viņam viss ir iespējams! Arī meitas dēliņam zarnu operāciju neveica. Ārsti nolēma mazliet nogaidīt, cerot, ka varbūt varēs iztikt bez operācijas... Ārstu cerības piepildījās. Slava Dievam!

Pēc divām dienām meitu no Toksikoloģijas un sepses klīnikas intensīvās terapijas palātas

pārvietoja uz Gaiļezera ginekoloģijas nodaļu. Mēs ar vīru viņu tur apciemojām. Man jau atkal līdzī bija svaidāmā eļļa un es jau atkal prasīju meitai atļauju aizlūgt par viņu un svaidīt ar eļļu. Šoreiz meita to atļāva un tētis viņu svaidīja ar eļļu. Pēc mūsu aizlūgšanas meita atklāja, ka arī pati sākusī lūgt Dievu. Meita ne mirkli nešaubās, ka tas bija Dievs, kas brīnumainā veidā izglāba viņas un bērnu dzīvības. Par to nešaubās arī meitas dzīvesdraugs. Bija laiks, kad viņš par Dievu negribēja neko dzirdēt, bet tagad ar bijību un pateicību runā par piedzīvotajiem Dieva brīnumiem.

Šobrīd, kad rakstu šo liecību, meita ar bērniņiem vēl atrodas Bērnu klīniskajā universitātes slimnīcā. Visi jūtas labi. Bērni

drīz būs sasnieguši 2,5 kg svaru un, tiklīdz viņi iemācīsies patstāvīgi ēst un atbrīvosies no barošanas caur zondi, viņi varēs doties uz mājām. Ārsti prognozē, ka tas notiks visdrīzākajā laikā, jo ko gan sveikiem un veseliem bērniem un viņu māmiņai darīt slimnīcā?!

Lūdzot par meitu un viņas ģimeni, Dievs deva ticību, ka meita un viņas dzīvesdraugs nāks pie Dieva un Jēzū tiks glābti caur saviem bērniem. Grūtībās un nāves tuvumā viņi piedzīvoja Dieva žēlastību, Viņa vareno spēku. Nu ir sabrukusi cilvēku pašpārliecinātība, lepņība... Ir sācies viņu ceļš pie Dieva. Slava Tam Kungam!

Inese Treiere

GIMENES CENTRS "TABITA"

Jau apritējis pusotrs gads kopš brīnumainā veidā mūsu draudzes māsa Mudīte Mardoka tika aicināta uzsākt darbību jaunā mājā - Ogrē, Grīvas prospektā 4a, tagadējā ģimenes centrā "Tabita". Centra telpās rosība notiek, tomēr vēl ne pilnā jaudā, kā tas būtu iespējams. Šajā laikā centriņā (kā to mīļi sauc Mudīte) bijuši gan viesi no Norvēģijas ar potenciālo centra atbalstītāju grupām, gan māsas Mudītes aprūpēto maznodrošināto ģimeņu bērni, gan kādi praktiski palīgi, kas palīdzējuši telpu labiekārtošanā un uzkopšanā. Tāpat centra telpās ir notikušas regulāras rīta lūgšanas gan par Ogres iedzīvotājiem, gan draudzi un tās darbību.

Sapņu ir daudz, taču lielajai ģimenes centra vīzijai, kāda ir māsas Mudītes sirdī, ir nepieciešami papildspēki. Lai radītu vidi, kurā trūcīgie bērni vienmēr var atnākt un būt garīgi un praktiski aprūpēti un izglītoti, ir nepieciešami patiesi Dieva bērni, kuri jūt aicinājumu šādam darbam. Lai šādi bērni būtu sagatavoti sociāli atbildīgi dzīvēi, ir nepieciešams mīlošu pieaugušo piemērs, kuri kā garīgas "mamas" un "tēti" var sniegt visdažādākos padomus, sākot no palīdzības mācībās, un beidzot ar vispraktiskākajiem darbiem, kā uzņemt telpas, gatavot ēst vai piešūt apģērbam pogu.

Tabitas centra misija ir veicināt trūcīgo bērnu garīgo un praktisko izaugsmi. Un šādu bērnu Ogrē vēl joprojām ir daudz. Mudīte jau vairāk kā 20 gadus Ogres apkārtnē darbojas ar trūcīgām ģimenēm. Viņas aicinājums ir palicis nesatricināms, neskatoties uz dažādām grūtībām, kurām bijis jāiziet cauri. Sākotnēji Mudīte sākusī palīdzēt narkomānu un alkoholiķu bērniem tāpēc, ka, strādājot slimnīcā par medmāsu, viņa redzēja, kādām grūtībām iet cauri šo atkarīgo tuvinieki. Vēlāk, pēc Padomju Savienības sabrukuma, viņai radās vēlme pašai atvērt savu kafejnīcu un pabarot arī tos bērnus, kuriem nav nepieciešamo iztikas līdzekļu, un tādu bija daudz. Vēl pēc laika

Mudītei aprata ka grib pavadīt vairāk laika ar šādiem maznodrošinātiem bērniem, jo redzēja viņu vajadzību ne tikai pēc pārtikas, bet arī pēc tīra apģērba, higiēnas līdzekļiem, kā arī pieauguša cilvēka padoma un mīlestības.

Tā Mudīte sāka īrēt telpas Brīvības ielā 4. Bija kādas iestrādes, un bērni apmeklēja centriņu. Tomēr, radās arī šķēršļi – īpašnieks lika aiziet no telpām. Šādas ģimenes Mudītes redzeslokā nonāca vēl un vēl līdz pat sadarbībai ar Ogres Policiju un Bāriņtiesu, kuri padeva viņai ziņu par klaiņojošiem bērniem un pusaudžiem. Mudītei radās drosmē pastāstīt par savu darbību arī vairākiem uzņēmējiem, kas sāka atbalstīt Mudīti ar kādiem pārtikas produktiem, skolas piederumiem un citu nepieciešamo, ko Mudīte izvadāja ģimenēm viņu dzīves vietās, cenšoties parādīt Kristus mīlestību praktiskā veidā. Radās iespēja darboties NVO "Cerība Tev" un Ogres Trīsvienības baptistu draudzē, kurā varēja dabūt arī humāno palīdzību trūcīgajām ģimenēm. Caur draudzi izveidojās sadarbība ar kristiešiem ASV, kuri kopā ar Mudīti uzsāka organizēt "Hope" nometnes bērniem un pusaudžiem no trūcīgām ģimenēm. Tā daudzas trūcīgas ģimenes sākušas uzticēt Mudītei savus bērnus, kuri arī šobrīd ir izveidojuši ciešas attiecības ar viņu un labprāt dotos arī uz ģimenes centru. Tas ir veids kā ieguldīt šajos bērnos ilgtermiņā, nevis tikai īslaicīgas nometnes veidā.

Tuvojas vasara un atkal būs divas nometnes – pusaudžu un bērnu, kurā katrā būs ap 90 dalībnieku. Nometņu organizēšana prasa lielu darbu, un Mudītei pēc šīm nometnēm būs vajadzīgs neliels atvaļinājums, taču bērniem no maznodrošinātām ģimenēm dzīves situācija var palikt tāda pati kā iepriekš, ja nebūs, kas strādā ar viņiem visu cauru gadu. Ar tādu bērnu skaitu, kas ir ieinteresēti nākt regulāri (apmēram 30 bērni), nav iespējams tikt galā bez komandas. Šai kalpošanai, pēc Mudītes domām, būtu nepieciešami gan trīs pilna laika darbinieki, gan

Mudīte Mardoka un brīvprātīgie kopā ar Tabitas centra bērniem. Foto: No personīgā arhīva

brīvprātīgie, kas būtu gatavi novadīt visdažādākās nodarbības, kā arī speciālisti, kas var palīdzēt centra attīstīšanā.

Ļoti būtu noderīgi brīvprātīgie, kam labi padodas saimnieciskie darbi – vai nu teritorijas uzkopšana, vai garāžu izremontēšana, vai telpu uzkopšana, dekorēšana, mākslinieciskā noformēšana, vai teritorijas attīstīšana (apstādījumi, laukumiņš u.c).

Nākamā joma, kurā vajadzīgi papildspēki, ir darbs ar bērniem (dažādas nodarbības), puīšu fitness (sporta aktivitātes), praktisko darbu apguve puīšiem, Bībeles stundas bērniem, rokdarbi meitenēm, ēst gatavošana ar bērniem, šūšana, bangu spēle, dejošana, sporta aktivitātes, spēlēšanās ar bērniem, palīdzība bērniem mājas darbos. Centra darbībā būtu nepieciešami arī dažādi speciālisti, gan tādi, kas var izpalīdzēt ik pa laikam (datorspeciālists (tehniskais atbalsts), datorgrafikas speciālists (materiālu izstrāde), jurists, frizieris, masieris, manikīrs, remontdarbu koordinētājs), gan kas iesaistās kā pamatdarbā, piemēram, administrators, pedagoģiskais vadītājs, virtuves vadītājs.

Ja tu vēlies pieteikties, dod ziņu Lienei Pandarei (tāl. 26342825)!

Izveidojoties stabilai komandai, būtu iespējams ar jauno mācību gadu uzsākt pilnvērtīgu centra darbību katru dienu, taču sagatavošanās darbiem būtu jānorit jau šīs vasaras laikā. Mudīte turpina savu ikdienas darbu, apmeklējot ģimenes viņu

dzīves vietās, bet nepieciešami cilvēki, kas pastāvīgi darbotos centriņā.

Savas darbības laikā Mudīte jau ir pieredzējusi kā atsevišķu bērnu dzīves ir nokārtojušās, piemēram, kā bērns, kurš dzīvojis briesmīgos sadzīves apstākļos, pateicoties Dieva dotai cerībai, ir izaudzis, ieguvis augstāko izglītību un pats palīdz citiem cilvēkiem. Tagad mums visiem ir iespējams iesaistīties šādā darbā – ir vieta, ir bērni, bet ir vajadzīgi cilvēki, kas būtu gatavi palīdzēt šiem bērniem satvert cerību, ka viņu dzīves var tikt izmainītas. Cerības devējs ir Kristus, tāpēc nepieciešami cilvēki, kas grib to apliecināt ne tikai vārdos, bet arī darbos. Lai, piedzīvojot Jēzu Kristu, bērni un jaunieši izmainās un pieaugot kļūst no ņēmējiem par devējiem, apgūst dažādas prasmes un pēc tam var palīdzēt tiem, kas iet cauri līdzīgām grūtībām.

Lai vārētu attīstīt centra darbību, ļoti nepieciešams arī regulārs finansiālais atbalsts. Ja tu vēlētos būt regulārs atbalstītājs, mēs būtu ļoti pateicīgi, ja dotu mums ziņu. Tu to vari izdarīt caur nodibinājumu "Fonds Cerība ģimenei", kurai ir sabiedriskā labuma statuss:

Rekvizīti:

Nodibinājums "Fonds Cerība ģimenei"
Reģ. nr. 40008111624
Bankas konts LV32HABA0551043936949
Juridiskā adrese - Skolas 19-12, Ogre, LV-5001.

Liene Pandare

NEATKARĪBAS ATJAUNOŠANAS GADADIENA

*Svētī, Kungs šo mūsu zemi!
Svētī, Kungs, lai brīva ziedēt var!
Svētī, Kungs, lai augļus briedinātu!
Svētī, Kungs, ja plūkt tos alkštam mēs!*

4. maijā plkst. 11:00 Ogres Trīsvienības baptistu dievnamā notika starpkonfesionālais dievkalpojums par godu Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas gadadienai. Tajā ar uzrunām un lūgšanām piedalījās Ogres Luterāņu draudzes mācītājs Mārtiņš Kalējs, draudzes Vārda Spēks mācītājs Agris Ginko un Ogres Trīsvienības baptistu draudzes mācītājs Dainis Pandars.

Mācītājs Mārtiņš Kalējs sāka savu uzrunu ar Rakstu lasījumu no Mateja ev. 6. nodaļas: *"Tāpēc es jums saku: nezūdieties savas dzīvības dēļ, ko ēdīsiet un ko dzersiet, ne arī savas miesas dēļ,*

ar ko gērbsities. Vai dzīvība nav labāka nekā barība? Un vai miesa nav labāka nekā drēbes?" "Mēs visi dzīvojam tādā sabiedrībā, kādu paši esam izveidojuši. Mēs redzam, ka mūsu sabiedrībā viss nav perfekti un nevainojami, kā mēs to būtu gribējuši. Mēs redzam, cik brīnišķīgi Dievs mūs ir svētījis ar to, ka Viņš ir atjaunojis tik mazai tautai iespēju dzīvot savā valstī. Vai tad Dievs mums nesaka – Es rūpējos par ikvienu no jums!? Ja gribi dzīvot citādā valstī, tad sāc lūkoties vispirms uz sevi, kā tu savā dzīvē lieto tās vērtības un atziņas un to padomu, kas dots Svēto Rakstu lappusēs? Kā tu izdzīvo savu ticības dzīvi savā ikdienā? Atkarībā no tā veidojas mūsu valsts. No tā veidojas sabiedrība, kurā mēs dzīvojam, un tas ir mūsu, kristiešu, uzdevums. Ko es lieku savā dzīvē pirmajā vietā? Jālūkojas vispirms uz sevi, kas ir tas pamats, uz kura es būvēju savu dzīvi? Ja Jēzus ir tas pamats, tad nekas nevar sabrukt."

Lūkas fonda pārstāvji Mārcis Zanerips un Jānis Gēģeris. Foto: V. Polis

Sarunas Baltā galdauta svētkos. Foto: V. Polis

Mācītājs Agris Ginko runāja no pravieša Hagaja grāmatas 1. nodaļas: "Tad Hagajs, Tā Kunga sūtnis, kura uzdevums bija Dieva vēstījumu tautai zināmu darīt, runāja šādus vārdus: "Es esmu ar jums!" - tā saka Tas Kungs." "Dievs grib, lai viņš būtu pirmajā vietā mūsu dzīvē. Ja tas tā būs, mēs būsīm svētīti. Novēlu, lai mēs nekad neatstātu Dievu otrajā vai trešajā vietā, lai Dievs mūsu dzīvē vienmēr ir pirmajā vietā! Tad mēs zināsim ko Viņš grib, mēs spēsim paklausīt, Viņš dos mums spēku, mūs sargās, vadīs, aizstāvēs un svētīs."

Mācītājs Dainis Pandars klausītāju uzmanību vērta uz Rakstu vietu no Mateja ev. 12:25: "*Bet Jēzus, viņu domas nomanīdams, tiem sacīja: "Ikviens valsts, kur iekšējs naidis, aiziet bojā; un neviena pilsēta vai nams, kur iekšējs naidis, nevar pastāvēt..."*" "Lielākās ciešanas savā dzīvē mēs esam piedzīvojuši tieši naida, strīdu, karošanas dēļ. Ja piedzīvojam strīdus ģimenē, tas mūs iztukšo, salauž, kaut kas iet bojā. Pirmais nams, ko cilvēki veido ir ģimene, ja ģimenē pastāv naidis, tad tas būs arī pilsētā, ja pilsētā ir naidis, tad tas būs arī valstī. Ienaidam pasaulē ir tikai viens

atrisinājums - Dieva Dēls, t.i., Miera Bērns, kas ienāca pasaulē un teica: "Visu naidu Es uzņemu uz Sevi!" Tajā brīdī, kad man ir kāds naidis pret kādu, man vairs nav tiesības uz viņu naidoties, jo man pašam viss ir piedots. Man ir jāatmet visas manas bauslības prasības pret otru cilvēku un jāsaprot, ka man nav jāskatās uz to, ko viņš nav darījis pareizi, bet uz to, kas man ir jādara attiecībā pret viņu? Ja mēs iemācīsimies kalpot cits citam, Dievs dos mums Savu mieru Jēzū Kristū. Viņš ir mūsu miers, Viņš visa ienaida dēļ ir nomiris pie krusta.

Kārtība ir tad, kad Dievs ir pirmajā vietā, citi - otrajā un es pats tikai trešajā. Lai Dievs palīdz, ka mēs savā tautā un pilsētā sakām - Dievs, Tev ir pirmā vieta, kaimiņam otrā un tad tikai esmu es! Tad būs laimīgas ģimenes, pilsētas un valstis."

Svētkos uzrunu teica arī Ogres novada domes priekšsēdētājs Egīls Helmanis. Noslēgumā visi klātesošie tika aicināti pie balti klātiem galdiem uz sadraudzības mielastu.

Margarita Poriete

PAVASARA TALKA

Nedēļu pēc Lieldienām sestdienā mūsu draudzē tika organizēta Draudzes pavasara talka. Ap plkst. 10:00 no rīta ieradās krietns pulciņš draudzes cilvēku un ne tikai - bija atnākuši arī četri brīvprātīgie palīgi no vietējās patversmes, kuri bieži apmeklē arī svētdienas dievkalpojumus. Dievs svētīja ar siltu un saulainu laiku, lai mēs varētu padarīt pēc iespējas vairāk no ielānotajiem darbiem.

Gandrīz visas māsas un vairāki bērni darbojās iekštelpās. Jaunajā zāle tika nomazgāti soli un ļoti rūpīgi izmazgāta grīda. Savukārt ēdamzālē - nomazgāti logi, izmazgāti un izgludināti aizkari. Brāļi, bērniem un kādām māsām piepalīdzot, sakopa draudzes ēkas apkārtni. Kopīgiem spēkiem tika iztīrīts un apgriezts dzīvžogs, nogrābts zālājs, noslaucīts bruģis, ravētas puķu dobes. Zari un lapas tika aizvesti uz pilsētas bioloģisko atkritumu laukumu Doles ielā. Ikviens strādāja aizrautīgi, ar

smaidu sejā. Nevar nepieminēt Mārci Zaneripu par viņa izdomu kā notīrīt putekļus un zirnekļu tīklus no griestiem un foajē lampām, izmantojot birsti garā, izvelkamā kātā.

Kad darbi lielākoties bija paveikti, varējām visi kopā sirsnīgā sadraudzībā paēst sātīgas pusdienas, kuras mums bija sarūpējusi kafejnīca "Ilze". Pēc maltītes kādi devās uz mājām, bet kādiem vēl bija jāpabeidz iesāktie darbi. Var teikt, ka talka beidzās ap plkst. 16:30.

Kopā ar bērniem draudzes nama sakopšanas darbos piedalījās apmēram 30 cilvēki.

Ejot projām no baznīcas, visapkārt varēja sajust īpašu noskaņu, un sirds piepildījās ar gandarījumu par svētīgi pavadīto dienu!

Dace Martinsone

Mārcis Zanerips pārlicinās pa baznīcas logu gaismas caurlaidību un to tīrību

Baznīcas jumta nomaiņa rit pilnā sparā

DARBI PIE JUMTA NOMAIŅAS

Jau kopš 8. maija aktīvi tiek mainīts mūsu baznīcas jumts (dievkalpojuma zāles pusē). Visi darbi ir uzticēti SIA "Eiro Eksperti". Ir plānots: noņemt novecojošo šindeļu segumu, papildināt siltumizolāciju un uzklāt jaunu metāla skārda jumtu, pārtaisīt vēja kastī un nomainīt notekas.

Kopējās izmaksas sastāda 26995.41 eiro. Ar tām var iepazīties pie ziņojuma dēļa. Darbi jāpabeidz un pēdējais rēķins jāapmaksā līdz 2019. gada 16. septembrim.

Šobrīd esam saziņojuši 23000 € līdz ar to iztrūkst 4000 €.

Aicinājums visiem draudzes locekļiem būt pacietīgiem un saprotošiem, rūpēties par savu un bērnu drošību. Nekāda gadījumā neatstājiet bērnus savā vaļā! Neļaujiet bērniem tuvoties sastatnēm, vai būvgružiem!

Lūgšim, lai Dievs svētī meistaruru rokas. Lai viss tiek paveikts kā Tam Kungam. Lai Dievs dod piemērotus laikapstākļus un iztrūkstošas finanses.

Paldies visiem kas ziedojuši un atbalstījuši šo lielo projektu!

Draudzes padomes priekšnieks Jānis Grīnbergs

LBDS BĒRNU DZIESMU DIENA 2019

Šī gada 1. maijā jau 20. reizi notika baptistu draudžu svētdienskolu Dziesmu diena. Šogad mēs bijām aicināti būt kopā, lai gaviļētu Dievam, jo Dievs ir tik varens, mīlošs, gādīgs, taisnīgs un nemainīgs. Šī gada koncertam tika izvēlētas 12 brīnišķīgas dziesmas, piemēram, "Nemainīgais Dievs", "Alleluja!", "Gaviļējiet Dievam, visa pasaule" u.c.

Katru aprīļa svētdienu, kā arī ikdienā mājās, mēs mācījāmies un gatavojāmies, lai kopā ar daudziem citiem bērniem satiktos Rīgā, Mateja baznīcā un vienotos kopīgā korī par godu Dievam.

Trešdienas rītā nelielā pulciņā – 8 bērni un 5 pieaugušie, devāmies uz Rīgu. Vispirms mums bija 2 stundu intensīvs mēģinājums ar pārējo draudžu pārstāvjiem un pavadošo grupu, kuras solists Mārtiņš Mažis bija šī koncerta divu dziesmu "Es – maza daļa no pasaules" un "Bērna prieks" autors. Mēģinājuma laikā bērniem bija iespēja piedalīties viktorīnās, kurās aktīvu dalību ņēma arī mūsu draudzes bērni.

Pēc tam mums bija iespēja vērot dažādus eksperimentus divu atraktīvu vīru izpildījumā. Bērni tos ar aizrautību vēroja, uzzinot dažus fizikas terminus un kādas likumsakarības. Bērniem visinteresantākie šķita eksperimenti ar elektrību, kurus aktivitātes vadītāji lūdza mājās neatkārtot.

Esot kopā foto orientēšanās aktivitātē Ziedoņdārzā, iepriecināja ģimeniskā atmosfēra un komandas vienotība. Savstarpēji draudzīgi sadarbojoties, visai raiti atradām meklējamus objektus un atšifrējām paslēptos burtus, lai izpildītu uzdevumu un atklātu Dziesmu dienas devīzi "Visi gaviļē Dievam". Aktivitātei Ziedoņdārzā nebija atvēlēts daudz laika, bet mēs vēl spējam ne tikai kopīgi nofotografēties, bet bērni pamanījās arī parotaļāties rotaļlaukumā.

Plkst. 15:00 visi pulcējāmies uz koncertu "Gaviļējiet Dievam". Šogad kopkorī piedalījās aptuveni 160 dalībnieki no visas Latvijas. Krustpils draudzes pārstāvjiem šī esot bijusi pirmā Dziesmu diena.

Dziesmu starplaikos dalībniekiem un koncerta klausītājiem bija interesanti uzzināt kā slavē Dievu citās pasaules vietās – Kenijā un Indijā. Mums bija iespēja apgūt dažus dziesmu vārdus svešajās valodās un kopīgi slavēt Tēvu ar viesiem no tālajām zemēm.

Šī diena bija svētīga. Tā bija brīnišķīgi pavadīta. Dievs mums dāvāja arī siltu un saulainu laiku. Vakarā atgriezāmies mājās noguruši, bet Dieva prieka piepildīti.

Maruta Segliņa un Vija Valpētere

BĒRNU LAPA

Mūsu Dievs ir Trīsvienīgs, Vienīgs Dievs, kurš zina visu par visu, jo visu ir radījis. Arī Tevi un mani Viņš ir radījis. Viņš ir arī cilvēka brīvo gribu jeb izvēli cienošs Dievs. Taču mūsu dzīve var izmainīties no vislabākās dzīves līdz vissliktākajai atkarībā no kādas mūsu izvēles. Pirmie radītie cilvēki izvēlējās nepaklausīt Dievam, bet paklausīt sātānam, kurš no tā brīža ņēma virsvadību pār visiem, kuri dzimst pēc tam. Tikai izvēle paklausīt Vienīgajam Patiesajam Dievam glāba no sliktās dzīves, pazušanas, elles, nāves. Vajadzēja arī izmisīgi upurēt par nemītīgo grēku daudzumu, jo cilvēka dabā ir grēkot. Pats Dievs Jēzus Kristus nāca uz Zemes, lai Sevi upurētu par cilvēku grēkiem, augšāmceltos un atbrīvotu līdz ar to katru cilvēku no sātana varas. Vai Tu izvēlies būt brīvs, dzīvod mūžīgi, vai Tu izvēlies būt saistīts, kalpot sātānam un mirdams mirt mūžīgi?

Izvēlies savu īsto ceļu un ieviec krustiņus tā ceļa gājumā, kuru Vienīgais Patiesais Dievs vēlas, lai Tu ietu!

1. CEĻŠ

Cilvēks piedzimst , cilvēks dzīvo , cilvēks uzzina, ka Dievs sagādājis viņam iespēju dzīvot arī pēc fiziskās nāves , cilvēks neņem vērā šo ziņu par mūžīgo dzīvību , cilvēks mirst , cilvēka dvēsele mirst mūžīgās mokās .

2. CEĻŠ

Cilvēks piedzimst , cilvēks dzīvo , cilvēks uzzina, ka Dievs viņam sagādājis iespēju dzīvot arī pēc fiziskās nāves , cilvēks to grib un dara, kā Dievs liek: nožēlo savus grēkus un izvēlas Jēzu par savu Glābēju , cilvēks dzīvo miera pilnu, svētītu dzīvi, palīdzēdams tiem, kuriem grūti , visas problēmas likdams Jēzus rokās, kļūdams par Dzīvā Dieva īstu, paklausīgu sarunu biedru , cilvēks fiziski mirst , cilvēka dvēsele apskaidrotā miesā nonāk Mūžīgās dzīvības vietā Paradīzē, kurā Jēzus jau šim cilvēkam vietu sataisījis, cilvēks dzīvo un rada kopā ar Dievu mūžīgi, kā Dievs to savam radības kronim paredzējis .

NOTIKUMI JŪNIJĀ

PIRMDIENA	OTRDIENA	TREŠDIENA	CETURTDIENA	PIEKTDIENA	SESTDIENA	SVĒTDIENA
27. MAIJS	28. 19:00 Mājas grupas	29. 08:00 Vīru lūgšanas	30. 19:00 Dievkalpojums	31. 19:00 Jauniešu vakars	1. JŪNIJS	2. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums ar Sv. Vakarēdienu 14:00 Pateicības mielasts virtuves darbiniekiem
3.	4. 19:00 Mājas grupas	5. 08:00 Vīru lūgšanas	6. 19:00 Dievkalpojums	7. 18:00-24:00 Baznīcu nakts	8.	9. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums
10.	11. 19:00 Mājas grupas	12. 08:00 Vīru lūgšanas	13. 19:00 Dievkalpojums	14. 19:00 Jauniešu vakars	15. 16:00 Vīrojkoncerts	16. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums Pēc dievkalpojuma Svētdienskolas gada noslēguma pasākums
17.	18. 19:00 Mājas grupas	19. 08:00 Vīru lūgšanas	20. 19:00 Dievkalpojums	21. 12:00 Senioru pēcpusdienu 19:00 Jauniešu vakars 21:00 Lūgšanu vakars	22.	23. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums
24.	25. 19:00 Mājas grupas	26. 08:00 Vīru lūgšanas	27. 19:00 Dievkalpojums	28. 19:00 Jauniešu vakars	29.	30. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums
Starpkonfesionāla bērnu Vasaras Bībeles skoliņa (VBS) 10:00-15:00 bērniem (no 8-12 gadiem) 16:30-19:00 pusaudžiem (no 13-17 gadiem) (izņemot piektdienu)						

* Ir iespējamas izmaiņas

Ogres Trīsvienības baptistu draudzes avīze "Svētdienas Vēstis" 2019/06-07 (121), 2019. g. 7. jūnijs.

Avīzi veido: Dainis Pandars, korektore – Inga Plūmīte, salikums – Ansis Imaks.

Vidus pr. 15, Ogre, LV-5001, tālr. (+371) 2 88 99 025, otbdraudze@gmail.com, <http://otbd.lv>

Laikrakstu "Svētdienas vēstis" elektroniskā formātā var lasīt otbd.lv mājas lapas sadaļā "Materiāli/Raksti"

NOTIKUMI JŪLIJĀ

PIRMDIENA	OTRDIENA	TREŠDIENA	CETURTDIENA	PIEKTDIENA	SESTDIENA	SVĒTDIENA
1. JŪLIJS	2. 19:00 Mājas grupas	3. 08:00 Vīru lūgšanas	4. 19:00 Dievkalpojums	5. 19:00 Jauniešu vakars	6.	7. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums ar Sv. Vakarēdienu
8.	9. 19:00 Mājas grupas	10. 08:00 Vīru lūgšanas	11. 19:00 Dievkalpojums	12. 19:00 Jauniešu vakars	13.	14. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums
15.	16. 19:00 Mājas grupas	17. 08:00 Vīru lūgšanas	18. 19:00 Dievkalpojums	19. 19:00 Jauniešu vakars 21:00 Lūgšanu vakars	20.	21. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums
22.	23. 19:00 Mājas grupas	24. 08:00 Vīru lūgšanas	25. 19:00 Dievkalpojums	26. 19:00 Jauniešu vakars	27.	28. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums
29.	30. 19:00 Mājas grupas	31. 08:00 Vīru lūgšanas	1. AUGUSTS 19:00 Dievkalpojums	2. 19:00 Jauniešu vakars	3.	4. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums ar Sv. Vakarēdienu

* Ir iespējamas izmaiņas

**BAZNĪCU
NAKTS**

PROGRAMMA

OGRES TRĪSVIENĪBAS BAPTISTU DRAUDZĒ
VIDUS PROSPEKTĀ 15

www.otbd.lv

"Iedraudzējies taču ar Dievu un saglabā mieru ar Viņu, no tā tev nāks labums." (Ījaba 22:21)

18.00 – 18.30 /Lielā zāle/ **Baznīcu nakts atklāšana**

"Tā Kunga draudzība ir ar tiem, kas Viņu bīstas." (Ps.25:14)

- Mācītāja Daiņa Pandara uzruna
- Zanes Biķes gleznu izstāde
- Muzikāls sveiciens

18.30 – 20.45 /Mazā zāle/ **Sarunu kafejnīca**

"Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība un Svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem!" (2.Kor.13:13)

- Domino ar mācītāju
- Intervijas
- Refleksijas
- Cienasts

18.30 – 20.45 /Baznīca un pagalms/ **Dažādas aktivitātes**

"Lai tavas ticības sadraudzība kļūtu darbīga visa laba atziņā, kas mūs tuvina Kristum." (Filem.1:6)

- Uzdevumi lieliem un maziem
- Iespēja uzrakstīt aizlūgšanu vajadzības
- Balvas katram, kas izpildījis visus uzdevumus

20.50 – 22.30 /Lielā zāle/ **Vakara programma**

"Nevienam nav lielākas mīlestības kā šī." (Jņ.15:13)

Lūgšana "MŪSU TĒVS" un valsts **himna "DIEVS, SVĒTĪ LATVIJU!"** (vienlaicīgi visā Latvijā) • Slavas un pielūgsmes mūzika • Liecības un stāsti • Kopdziedāšana • Mazliet romantikas, jautrības un...

22.30 /Lielā zāle/ **Aizlūgšanas** par Baznīcu nakts apmeklētāju vajadzībām

"..un tie pastāvēja apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanās." (Ap.2:42)

23.00 /Baznīca un/vai pagalms/ **Foto orientēšanās**

24.00 Noslēgums

